

KATICA SIMONI

DVA PRILOGA ISTRAŽIVANJU GERMANSKIH NALAZA SEOBE NARODA U JUGOSLAVIJI

GEPIDSKI GROBNI NALAZI U SJEVEROISTOČNOJ SRBIJI

U selu *K a m e n o v u* kod Petrovca na rijeci Mlavi (sjeveroistočna Srbija), položaj »Međa«, otkrivena su slučajnim kopanjem 1960. godine dva groba¹. Grobovi su bili nađeni u neposrednoj blizini, jedan kraj drugoga. To su i jedini tada konstatirani grobovi koji se prema priložima mogu pripisati Gepidima. Nije inače vjerojatno da bi u sjeveroistočnoj Srbiji postojala gepidska groblja, jer ovaj teritorij nije nikada bio u posjedu Gepida. Može se ipak pretpostaviti da se ovdje radi možda o gepidskim izaslanicima 566. godine, odnosno vjerojatnije o gepidskim izbjeglicama, nakon katastrofe gepidske države 567. godine².

Prema arheološkim nalazima ustanovljenim u grobovima valja zaključiti da je u grobu 1 bio sahranjen ženski, a u grobu 2 muški individuum. Donosimo opis grobova kako slijedi.

G r o b 1

Željezni nož s ravnim hrptom, a taj je u istoj liniji s trnom za naticanje u dršku. Sačuvan je malen dio trna, a drška nedostaje, jer je bila od organske materije. Sječivo se suzuje prema blago zaobljenom vrhu noža. Nož je dobro sačuvan i od kvalitetna je željeza, duž. 9,1 cm (tab. I, 6).

Fragment željeznog predmeta neodređene funkcije, možda alat ili okov. Ravni dio predmeta ima pravokutan presjek, a donji svinuti dio široko je raskovan i prelazi u nastavak također pravokutnog presjeka, koji nije potpuno sačuvan, duž. 8,3 cm (tab. I, 3).

¹ Podaci, fotografije, crteži i dopuštenje objave: M. Kosorić (Tuzla) i M. Pindić (Požarevac). Ovom se prilikom zahvaljujemo dru. Z. Vinskom (Zagreb), koji mi je prepustio

objavu grobova iz Kamenova. Nalazi se čuvaju u Muzeju u Požarevcu.

² Vidi bilješke 33 i 34 s pripadnim tekstom.

Željezna alka pređice ovalna oblika, nešto sužena na mjestu gdje bi trebao biti završetak trna. Trn pređice nedostaje, duž. $4,3 \times 3$ cm (tab. I, 4).

Brončana fibula s ujedno lijevanom povijenom nogom. Noga fibule je kratka, luk je uzdignut, a igla nedostaje, duž. 4 cm (tab. I, 2).

Brončana lučna fibula lijevana, vrlo plosnata, igla nedostaje. Na polukružnoj glavi ima pet nastavaka. Kratki luk fibule prelazi u izduženu nogu. Glava i noga fibule ukrašene su karakterističnim ornamentom koncentričnih krugova, odnosno kruga s točkom u sredini. Na mjestu gdje glava prelazi u luk fibula je nešto oštećena, duž. 7,7 cm (tab. I, 1).

Pršljen od smeđe-crnkaste pečene zemlje, bikoničan, malo je oštećen, odnosno otkrhnut, R 2,8 cm (tab. I, 5).

G r o b 2

Željezno koplje oblika lovorovog lista, dosta dugo. Tuljac za nasad pri dnu ima dvije rupe za zakovice, po jednu sa svake strane. Koplje ima lagano naglašeno rebro po serdini. Rubrovi su nešto oštećeni, u cjelini koplje je vrlo dobro sačuvano i od kvalitetna je željeza, duž. 29 cm (tab. II, 1).

Željezna strelica donekle oblika lovorovog lista s tuljcem za nasad. Tuljac je pri završetku dosta oštećen, kao i vrh strelice, duž. 9,5 cm (tab. II, 3).

Željezni bojni nož (skramasaks) jednorezan s kratkim i nepotpunim trnom. Zadebljanje na prijelazu trna u sječivo vjerojatno je preostatak korica noža. Sječivo je oštećeno, prema vrhu se suzuje i lagano je zaobljeno, duž. 25,3 cm (tab. II, 4).

Željezni nožić s dugim trnom, vrh nedostaje, loše sačuvan, duž. 11 cm (tab. II, 5).

Željezni nožić, možda alatka, jako dobro sačuvan i od kvalitetna željeza. Prema njegovu obliku i vrlo dugom trnu moguće je da se radi o polovici škara, duž. 14,2 cm (tab. II, 6).

Ukrasno zrno, okruglo, od zelene staklene paste, R 1,6 cm (tab. II, 2).

Posuda od sivkaste keramike, prilično pravilna oblika, rađena na kolu. Prstenasti vrat s dvostrukom profilacijom prelazi u naglašeni trbuh, koji se suzuje prema ravnom dnu posude. Rame i trbuh ukrašeni su ornamentom žigosanih rombova, koji su ispunjeni mrežastim šrafiranim ukrasom. Rombovi su nepravilni, a i njihov raspored na posudi nije brižljivo izveden. Poredani su u dva reda na koje se nadovezuju nepravilno izvedeni trokutasti nastavci, s vrhom okrenutim prema dnu posude, vis. 9 cm (tab. III, 1).

Uvodno smo napomenuli da je riječ o arheološkim nalazima koji potječu iz dvaju gepidskih grobova. Ova će nam konstatacija u daljnjem izlaganju postati jasnija. Pokušat ćemo navesti analogije za svaki pojedini predmet, i to ako one postoje u prvom redu na tlu Jugoslavije, a izvan naše zemlje najbrojnije i najčešće analogije vide se u mađarskom Potisju, gdje je, uostalom, bilo i središte gepidske države.

Koplja su čest prilog u gepidskim, i to ratničkim, grobovima. Najbližu analogiju za koplje iz Kamenova nalazimo u gepidskoj nekropoli Jakovo-Kormadin³ u Srijemu, zatim u dijelom uništenoj gepidskoj nekropoli Bočar⁴ kod Kikinde u Banatu, gdje je ukupno pronađeno devet kopalja koja još nisu objavljena⁵. Dalje se navodi primjerak iz bogatog kneževskog groba kod Batajnice u Srijemu⁶. Brojni su nalazi kopalja u gepidskim nekropolama mađarskog Potisja, kao: u nekropoli Szentes-Nagyhegy grob 7, grob 8, grob 38, grob 66, grob 74, u nekropoli Szentes-Berekhát grob 39⁷ i dr.

Bojni nož (skramasaks) nije čest prilog u gepidskim ratničkim grobovima. Iz Jugoslavije je za sada poznat još samo jedan neobjavljeni primjerak gepidskog bojnog noža iz Bočara⁸. Nalazi bojnih noževa nešto su brojniji u gepidskim nekropolama u Mađarskoj, kao u nekropoli Szentes-Nagyhegy grob 8, nekropoli Hódmezővásárhely-Kishomok grob 7 te u nekropoli Szőreg grob 61⁹ i dr.

Valja napomenuti da je gepidski željezni grobni materijal objavljen u opsežnom djelu D. Csallányja o Gepidima u većini slučajeva u korodiranom i fragmentiranom stanju, pa je često teško odrediti je li kod takvih primjeraka riječ o bojnom ili o običnom nožu.

Strelice su čest prilog u muškim grobovima raznih germanskih plemena, premda nisu njihova posebnost. Najbližu analogiju za strelicu iz Kamenova opet razabiremo u nekropoli Jakovo-Kormadin¹⁰, gdje su, osim strelice poput ove, nađene i trobridne strelice i strelice rompskog oblika s trnom za naticanje. Niz analogija za strelicu iz Kamenova nalazimo u nekropolama mađarskog Potisja, kao u nekropoli Szentes-Nagyhegy grob 31, nekropoli Klárafalva grob 2¹¹ i dr.

Noževi različita oblika, bilo s dužim ili kraćim trnom drška, česti su grobni prilozima za seobe naroda, kako u muškim tako i u ženskim grobovima. Ponekad se u

³ D. Dimitrijević, Gepidska nekropola »Kormadin« kod Jakova, Rad vojvođanskih muzeja 9, Novi Sad 1960, str. 19, tab. III, 24. — Napominjemo da je nekropola Jakovo-Kormadin za sada jedina kompletno objavljena i ujedno najveća gepidska nekropola na tlu Jugoslavije.

⁴ D. Dimitrijević, J. Kovačević, Z. Vinski, Seoba naroda, arheološki nalazi jugoslavenskog Podunavlja, Zemun 1962, str. 13, sl. 2 (dalje skraćeno Seoba naroda).

⁵ D. Dimitrijević, M. Girić, Pesak près de Bočar, nécropole gepide, Epoque préhistorique et protohistorique — Recherches et résultats (VIIIe Congrès ISPP), Beograd 1971, str. 190—191. — U ovoj već prije istraživanoj nekropoli pronađeno je sustavnim iskopavanjem 1963. godine ukupno 25 grobova, a 15 od njih bilo je destruirano uskoro nakon ukapanja u 6. stoljeću. Osim 1 koplja, od oružja je pronađeno: 6 mačeva, 1 bojni nož, 1 umbo, 1 bojna sjekira, strelice u obliku lovorova lista i trobridne strelice.

⁶ Z. Vinski, Arheološki spomenici velike seobe naroda u Srijemu, Situla 2, Ljubljana 1957, str. 5, tab. IX, 10.

⁷ D. Csallány, Archäologische Denkmäler der Gepiden im Mitteldonaubecken (454—568 n. z.), Archaeologia Hungarica S. N. XXXVIII, Budapest 1961, tab.: XLIV, 1, XLVI, 1, XLV, 1, XLIV, 2, XLV, 2, XCI, 7.

⁸ Vidi bilješku 5. — S teritorija Jugoslavije spominjao se jedan primjerak bojnog noža u gepidskom groblju Bočar, objavljen u publikaciji Seoba naroda, str. 13, sl. 3 (crtež nije točan); ustanovilo se da to nije bojni nož, nego oštećeni mač.

⁹ D. Csallány, n. dj., str. 46, tab. XLIV, 6, str. 134, tab. CCXXII, 3, str. 161, tab. CLXXI, 32.

¹⁰ D. Dimitrijević, n. dj., tab. VII, 3, 4. — Za nekropolu Bočar vidi bilješku 5.

¹¹ D. Csallány, n. dj., tab. XXIX, 2—5, tab. CLVII, 1.

jednom grobu pojavljuje i više od jednog primjerka. Valja imati na umu da su veći primjerci noževa mogli služiti i kao oružje. Nožu groba 1 po obliku su bliska dva noža iz nekropole Jakovo-Kormadin¹². Nož ili alatka iz groba 2, s dugim trnom za naticanje, zbog svojeg je dugog trna neobičan, pa nije isključeno da je ovdje riječ o škarama, tj. o polovici škara, iako je taj predmet od kvalitetna željeza, pa je moguće, s obzirom na okolnosti nalaza, da se druga polovica škara zagubila¹³. Spominje se da su škarre ponekad grobni prilozi potiskih Gepida, kao npr. u nekropoli Szentes-Kökényzug grob 57, nadalje u nekropoli Szentes-Berekhát grob 3, grob 132 i grob 150, te u nekropoli Hódmezővásárhely-Kishomok grob 133¹⁴. Škarre kao grobni prilog nalaze se i u velikoj nekropoli Morești, u grobovima 8 i 39, a u grobu 41 iste nekropole vrlo su korodirane¹⁵.

Alka pređice je atipična i nije po svojem obliku specifično gepidska. Slične željezne pređice vide se u nekropoli Jakovo-Kormadin¹⁶; premda su često od lošijeg željeza, one imaju sačuvan trn.

Za željezni fragment ženskog groba nismo našli analogije u gepidskim nekropolama na tlu Jugoslavije. Sličan predmet pronađen je u grobu 207 nekropole Szentes-Berekhát¹⁷, a funkcija mu je također neodređena. Možda je to okov torbice ili nekog drugog predmeta. Nije isključeno da je predmet iz groba 1 alatka — strugalica za obradbu drva, kojoj se druga drška nije sačuvala. U svakom slučaju, teško je nešto određenije reći.

Pršljen je tipičan prilog u gepidskim ženskim grobovima. Analogne, jednostavne, bikonične pršljene razabiremo u nekropoli Jakovo-Kormadin¹⁸. Češće u jednom grobu nailazimo zajedno na pršljen i nož, kao što je slučaj u Kamenovu. Gotovo istovjetni pršljeni nađeni su u nekropoli Szentes-Kökényzug grob 59 i grob 64, zatim u nekropoli Szentes-Berekhát grob 62, grob 32, grob 175, te u nekropoli Kiszombor grob 87, grob 247 i dr¹⁹.

Ukrasno zrno, tj. perlica od zelene staklene paste, po svoj je prilici privjesak na bojnom nožu ili negdje drugdje na nošnji. Raznolika ukrasna zrna upotrebljavaju se gdjekad kao privjesci na mačevima i bojnim noževima. U nekropoli Szentes-Kökényzug, u grobu 68²⁰, koji pripada ratniku, pronađena je u visini drška mača jedna perlica, koja je vjerojatno visjela kao ukrasno zrno na maču. Isti slučaj razabire se u nekropoli Szöreg, u grobu 64²¹, gdje je pokraj mača uočeno cilindrično ukrasno zrno.

Fibule s ujedno salivenom povijenom nogom, tipološkog obilježja poput fibule iz ženskog groba u Kamenovu, bizantske su i karakteristične za justinijansku epo-

¹² D. Dimitrijević, n. dj., tab. VII, 3, 4.

¹³ D. Dimitrijević, n. dj., str. 7, spominje škarre uz neke druge predmete iz 1905. godine (iskapanja J. Brunšmida), koji nisu inventirani, pa se pretpostavlja da se nisu sačuvali.

¹⁴ D. Csallány, n. dj., tab. XII, 10, LXXVI, 3, LXXVI, 6, LX, 2, CCXXIII, 19, CXXI, 1.

¹⁵ D. Popescu, *Das gepidische Gräberfeld von Morești, Dacia n. s. XVIII*, Bucarest 1974, str. 214—215, tab. 2, 5, str. 223, tab. 9, 5, str. 223, tab. 10, 1.

¹⁶ D. Dimitrijević, n. dj., tab. II, 1, 5, 6, III, 25, IV, 10, V, 15, 16.

¹⁷ D. Csallány, n. dj., str. 89, tab. LII, 18.

¹⁸ D. Dimitrijević, n. dj., tab. IV, 17, V, 2, VI, 9.

¹⁹ D. Csallány, n. dj., tab. XIV, 16, XV, 16, LI, 4, LIV, 11, LXII, 10, LXVIII, 34, CXXX, 9, CLI, 9.

²⁰ D. Csallány, n. dj., str. 36, tab. XVII, 13.

²¹ D. Csallány, n. dj., str. 161, tab. CLXXI, 27.

hu²². Po obliku predstavljaju najkasniju razvojnu fazu ovih fibula, a težište njihove upotrebe i trajanja jest druga polovica 6. st. Uočeno je da se fibule s povijenom nogom često javljaju združene s bizantskim kopčama tipa Sucidava, koje se okvirno datiraju od 550. do 600. godine, i to najčešće u upotrebi starosjedilačkog romaniziranog stanovništva. Proizvodnja ovih fibula također se pripisuje domaćem stanovništvu. Fibule s povijenom nogom ušle su i u upotrebu kod Germana, a tada se događalo da su združene s lučnim fibulama, kao što pokazuje primjer ženskog groba u Kamenovu. Analognu pojavu uočavamo u ženskom grobu 5 neobjavljenog gepidskog groblja u Kovinu²³. Fibule s povijenom nogom istog tipološkog obilježja uočavamo i u gepidskim nekropolama mađarskog Potisja: u nekropoli Szentes-Berekhát grob 102, u nekropoli Kiszombor grob 146 te na nalazištu Oradea²⁴. Par vrlo korodiranih željeznih fibula s povijenom nogom potječe iz nekropole Jakovo-Kormadin²⁵.

Lučna fibula ženskog groba iz Kamenova izrazito je gepidska, kako po svojem obliku, tako i po karakterističnom ornamentu kružića s točkom u sredini, koji pripada kasnoantičkoj tradiciji. U prethodnom pasusu naveli smo nekoliko primjera gdje se gepidske lučne fibule javljaju združene s fibulama s povijenom nogom. U gepidskim nekropolama mađarskog Potisja nismo naišli na istu pojavu združene upotrebe lučnih fibula s fibulama s povijenom nogom, ali se one javljaju u više navrata kao priloge u ženskim grobovima. Međutim, tada se jedan i drugi tip fibula javlja samo odvojeno. Za lučnu fibulu iz Kamenova nalazimo najbližu analogiju u nekropoli Szentes-Berekhát grob 61²⁶. Zanimljivo je da ovaj grob sadrži, osim lučne fibule, i pređicu, ukrasna zrna, nožić i dva pršljena, što predstavlja vrlo sličan izbor grobnih priloga sa sadržajem priloga ženskog groba iz Kamenova. Vrlo slična, dođuše fragmentirana, fibula potječe kao slučajna nalaz iz Kunszentmártona²⁷. Adekvatni primjeri fibula ustanovljeni su na slijedećim lokalitetima: u nekropoli Csanád-Bökény grob F²⁸, fragmentirana fibula s nalazišta Pecica²⁹; i to dio noge i dio glave s ornamentom kružića s točkom u sredini. Par fibula iz nekropole Szentes-Berekhát, grob 202³⁰, srodne su po ukrasu s fibulom iz Kamenova, iako je njihov oblik drukčiji. Glave ovih gepidskih fibula imaju pravokutan oblik, a noge oblik izduženog romba. Tom paru fibula srodna je u ukrasu i obliku fibula iz neobjavljenog gepidskog groblja istraženog u Mačvanskoj Mitrovici³¹; ovaj se grob po njegovim ostalim priložima, smješta u prvu polovicu 6. stoljeća. Gepidske lučne fibule tipološkog obilježja poput fibule iz Kamenova i njoj srodne navedene fibule javljaju se u prvoj polovici 6. stoljeća, ali traju i nakon 550. godine³².

²² Z. Vinski, Kasnoantički starosjedioci u salonitanskoj regiji prema arheološkoj ostavštini predslavenskog supstrata, *Vjesnik za arheologiju i historiju dalmatinsku* LXIX/1967, Split 1974, str. 39, 40.

²³ Z. Vinski, n. dj., tab. XXXV, 6, 7; pripominjemo da su u ovom radu na istoj tabli i prvi put objavljene fibule iz Kamenova.

²⁴ D. Csallány, n. dj., tab. LXXV, 1, CXXXV, 2, CCXII, 5.

²⁵ D. Dimitrijević, n. dj., tab. V, 13, 14.

²⁶ D. Csallány, n. dj., tab. LXVIII, 7.

²⁷ D. Csallány, n. dj., tab. XI, 11.

²⁸ D. Csallány, n. dj., tab. CCIX, 13.

²⁹ D. Csallány, n. dj., tab. CCXIII, 15.

³⁰ D. Csallány, n. dj., tab. LXXXIII, 1, 2.

³¹ Neobjavljeno iskapanje, na podatku zahvaljujemo dr Slavenki Ercegović-Pavlović (Beograd). — Ovom prilikom zahvaljujemo se dr Slavenki Ercegović-Pavlović (Beograd) na ukazanoj susretljivosti i pomoći prilikom prikupljanja fotografija gepidske žigosane keramike iz Srbije, vidi bilješke 36, 45, 51, 54.

³² Vidi bilješke 22 i 23.

Za dataciju grobova pronađenih u Kamenovu od najveće je važnosti fibula s povijenom nogom i gepidska lučna fibula. Prethodno smo upozorili da je težište upotrebe i trajanja fibula s povijenom nogom, tipološkg obilježja koje karakterizira fibulu iz Kamenova, druga polovica 6. stoljeća, dok se gepidske lučne fibule javljaju prije i poslije 550. godine. Prema svemu, grobovi iz Kamenova ne mogu se okvirno datirati nikako prije 550. godine. S tim u vezi predložili bismo dva povijesno moguća datuma, kada su pokojnici, čiji su grobovi pronađeni u Kamenovu, mogli biti pokopani. Već smo prije istakli da se Kamenovo nalazi na području koje nikada nije bilo u sklopu gepidske države; točnije, smješteno je na tadašnjem bizantskom teritoriju *Moesiae Superior*. Prva bi mogućnost bila 566. godina³³, kada je Kunimund, posljednji gepidski kralj, uplašen od Langobarda i Avara, slao poslanike caru Justinu II s molbom za pomoć. Drugi put su mogli Gepidi prijeći preko ovog područja na svom putu u Carigrad nakon sloma gepidske države 567. godine. Kako doznajemo iz izvora, Kunimundov nećak Reptila i biskup Trazarik stigli su tada u Carigrad s Kunimundovim blagom, bježeći pred Avarima; tada, tj. 567. godine, dio vojske potučenih srijemskih Gepida, pod vojskovođom Ustibadom, povukao se preko Save na bizantski teritorij, gdje su nastojali ući, po tadašnjem običaju, kao plaćenici u vojnu službu Bizanta³⁴. Ova nam se mogućnost čini najvjerojatnijom.

OSVRT NA NALAZE GERMANSKE ŽIGOSANE KERAMIKE

U prvom poglavlju ovog rada interpretirali smo nalaze iz dvaju gepidskih grobova iz Kamenova u sjeveroistočnoj Srbiji. Vidjeli smo da muški grob 2 sadrži posudu, uz druge grobne priloge. U domaćoj arheološkoj literaturi još se nije opširnije pisalo o germanskim posudama ukrašenim žigosanim ornamentom, pa zato u drugom poglavlju ovog rada nastojimo priopćiti nešto više o takvoj keramici.

Na tlu Jugoslavije pronađeno je, koliko je nama poznato, devet čitavih posuda i veći broj fragmenata posuda, od kojih su čak mogle biti gotovo potpuno rekonstruirane još dvije posude, a zajednička im je značajka da su ukrašene motivom žigosanih rešetkastih rombova ili nekim drugim više ili manje pravilnim geometrijskim oblicima, izvedenim žigosanjem. Sve ove posude potječu s različitih lokaliteta, i nije uočeno da je na jednom lokalitetu pronađeno više od jednog kompletno sačuvanog primjerka. Izuzetak su jedino fragmenti posuda iz Vranja kod Sevnice, od kojih su rekonstruirane dvije posude. Premda ne raspoložemo potpunim podacima o svim posudama, šest ih je nađeno u grobu, a isto vrijedi po svoj prilici za pojedine fragmentarno sačuvane primjerke; četiri posude nađene su u naseljima, kao i nekolicina fragmenata. Idući geografski od juga prema sjeveru i od istoka prema zapadu, posude su evidentirane na slijedećim lokalitetima: **K a m e n o v o** (muški grob), **V e l i k i G r a d a c-Taliata** (kasnoantička utvrda na Dunavu), **B e o g r a d-**

³³ Menandar Protektor: Vizantiski izvori za historiju naroda Jugoslavije, Tom I, Beograd 1955, str. 87, (B. Krekić i L. Tomić).

³⁴ Z. Vinski, Arheološki spomenici velike seobe naroda u Srijemu Situla 2, Ljubljana 1957, str. 26. — I. Bóna, Der Anbruch des Mittelalters, Gepiden und Langobarden im Karpatenbecken, Budapest 1976, str. 100, 101.

Singidunum, tvrđava, Donji grad (iznad rimske građevine), *Bočar* kod Kikinde (iz uništenog groba), *Batajnica* (»kneževski« ratnički grob), *Belegiš* (ratnički grob), *Kuzmin* (slučajni grobni nalaz), *Sremska Mitrovica-Sirmium* (fragmenti posuda iz urbane naseobine), *Vinkovci-Cibalae* (jedan fragment možda iz groba, ostali fragmenti iz naselja), *Vratolom* u Gorjancima (dva fragmenta jedne posude, kasnoantički refugij), *Vranje-Ajdovski gradec*, kod Sevnice (fragmenti dviju posuda, kasnoantičko naselje), *Rifnik* (posuda iz ženskog groba), *Kranj-Carnium* (fragment posude vjerojatno iz groba), te posuda bez podataka o lokalitetu, koja se čuva u Narodnom muzeju u Beogradu.

Vidjet ćemo da je riječ o posudama pretežno malih dimenzija; njihova visina varira između 9 i 20 centimetra, srodnog su kruškolikog ili trbušastog oblika, rađene na kolu, a karakterizira ih žigosani ornament, češće pravilnog rompskog oblika. Većina posuda potječe iz grobova, i to pretežno muških grobova, a nalazimo ih i u naseljima, ali tada su posude, čini se, većih dimenzija. Odgovarajuće posude s područja Jugoslavije mogu se pripisati Gepidima ili Langobardima. Gepidske su posude prema sadašnjem stanju istraživanja nešto brojnije. Za sada su ustanovljene ovakve posude, osim onih na jugoslavenskom tlu, još kod Gepida u mađarskom Potisju i njihovih zapadnih susjeda panonskih Langobarda, koji zadržavaju isti način ukrašavanja posuda, stanovito vrijeme i nakon odlaska u Italiju. Posude nešto lošije kvalitete i izradbe, sa srodnim žigosanim ornamentom, uočavamo u Alamana i Bajvara.

Naš prikaz posuda sa žigosanim ornamentom započet ćemo s posudom iz Kamenova (tab. III, 1), koja ujedno predstavlja dosad najjužniji primjerak takve germanske keramike pronađene na tlu Jugoslavije. Posuda se čuva u Narodnom muzeju u Požarevcu. Oblik već opisane posude iz Kamenova s izrazito naglašenim trbuhom, suženim vratom i dnom razlikuje je od ostalih srodnih posuda na jugoslavenskom tlu. Stanovite analogije postoje u koncepciji izvedbe žigosanog ornamenta s posudom iz »kneževskog« groba u Batajnici³⁵ (tab. IV, 1) te s posudom iz Velikog Gradca³⁶ (tab. III, 2). Zajednička je značajka ovih posuda žigosani ornament koncipiran u obliku spojenih trokuta s vrhom okrenutim prema dnu posude. Po načinu izvedbe ornamenta, posuda iz Kamenova daleko zaostaje za spomenutim dvjema posudama. Oblikom je slična posudi s nalazišta Öcsöd-Kerekeszug³⁷, kojoj je čitav trbuh u širokom pojasu ukrašen žigosanim rombovima, zatim je po obliku srodna i posuda s nalazišta Békésszentandrás-Mogyoróshalom³⁸.

Iz kasnoantičke utvrde *Taliata*³⁹-Veliki Gradac na desnoj obali Dunava, potječe posuda pravilnog trbušastog oblika, za koju ne raspoložemo bližim podacima o okolnostima nalaza (tab. III, 2). Prema fotografiji koju smo dobili, razabire se da je od svijetle gline, debljih stijenki, a faktura se doimlje prilično porozno i bez sjaja, rađena na kolu. Ukupna visina posude iznosi 10,4 centimetra, nije potpuno sačuva-

³⁵ Z. Vinski, n. dj., str. 5, tab. IX, 13.

³⁶ Stare kulture u Đerdapu itd., Beograd 1969, str. 204, tab. LXVII. U ovoj publikaciji reproducirana je samo fotografija posude bez opisa i podataka o nalazu. — Za fotografiju vidi bilješku 31.

³⁷ D. Csallány, n. dj., str. 105, tab. CXCIII, 16.

³⁸ D. Csallány, n. dj., str. 107, tab. CIII, 8.

³⁹ Stare kulture u Đerdapu itd., Beograd 1969, str. 105.

na, nedostaju joj dijelovi trbuha i manji dio vrata, čuva se u Arheološkom institutu u Beogradu. Visok cilindričan vrat, blago izvijen prema van s laganom profilacijom na rubu, od trbuha posude odvojen je također blagom profilacijom. Ispod ove profilacije, odnosno na ramenu posude do polovice trbuha, nalazi se ornament žigosanih rombova. Već smo napomenuli da su na njoj rombovi koncipirani u obliku spojenih trokuta. Osobitost je ove posude, osim što je napravljena iz svijetle gline dok su sve ostale gepidske posude s područja Jugoslavije tamnijih tonova, da su žigovi jako duboko utisnuti u glinu. Žigovi su u prvom redu nešto veći od onih u ostalim redovima, a čitav ornament izveden je s geometrijskom točnošću. Najbliža analogija za posudu iz Velikog Gradca — po načinu izvedbe ornamenta kao i po obliku — jest posuda iz muškog groba s lokaliteta Gyla-Kálvária⁴⁰. Germanske posude sa žigosanim ornamentom u pravilu ne moraju biti tamnijih tonova, što nam dokazuju gepidske posude iz mađarskog Potisja: posude s lokaliteta Kétegyháza, Argyelän-felefeld grob 7⁴¹ i Hódmezővásárhely-Kishomok grob I⁴² imaju rešetkasti žigosani ornament u obliku kružnice, koncipiran u vidu spojenih trokuta, kao na posudi iz Velikog Gradca, koji je ornament vrlo pravilno izveden. Ovim gepidskim posudama iz mađarskog Potisja pridružuje se i ovalna posuda bez broja groba s lokaliteta Szentes-Berekhát⁴³, također iz svijetle gline. Često su svijetlih tonova i langobardske posude, što vidimo na fragmentu posude iz Kranja, fragmentu posude iz Vratoloma te na rekonstruiranoj posudi iz Vranja-Ajdovski gradec, o kojima će naknadno biti više riječi. Istu pojavu uočavamo i na langobardskim posudama iz Italije, kao npr. na posudi s nalazišta Testona⁴⁴, koja je osim toga oblikom slična posudi iz Velikog Gradca, ali zaostaje za njom po kvaliteti izradbe i po načinu izvedbe žigosanog ornamenta.

Nalazima dvaju gepidskih grobova iz Kamenova i gepidske posude iz Velikog Gradca, dakle s područja izvan granica gepidske države, pridružuje se posuda pronađena u Beogradu⁴⁵, koja se s najviše vjerojatnosti može pripisati Gepidima. Nju čuva Muzej grada Beograda (tab. III, 3). Ova je posuda pronađena prilikom sistematskog iskopavanja u beogradskoj tvrđavi (*Singidunum*), iznad rimske građevine. Nije određivo da li potječe iz uništenog groba. Oblik posude je bikoničan s dugim cilindričnim prema van izvijenim vratom. Rađena je na kolu, iz tamne gline, dobre fature, djelomično napukla, visina joj iznosi 10,5 centimetra. Ta se posuda razlikuje po jednoj pojedinosti od ostalih germanskih posuda sa žigosanim ornamentom; naime, rame posude ukrašeno je naokolo s dva reda utisnute valovnice; ispod valovnica na truhu su žigovi u obliku malih rešetkastih trokuta. U prvom redu trokuti su postavljeni gušće, a u drugom redu izvedeni su tako da između svaka dva trokuta prvog reda dolazi po jedan trokut u drugom redu. Prema dnu se posuda sužuje i, ko-

⁴⁰ D. Csallány, n. dj., str. 111, tab. CXCIV, 4.

⁴¹ D. Csallány, n. dj., str. 118, tab. CLXXXIX, 14.

⁴² D. Csallány, n. dj., str. 131, tab. CCXX, 6.

⁴³ D. Csallány, n. dj., str. 96, tab. CI, 3.

⁴⁴ O. v. Hessen, Die langobardische Keramik aus Italien itd., Wiesbaden 1968, str. 5, tab. 8, 17.

⁴⁵ Istorija Beograda I, Beograd 1974, tab. 2, 4 između str. 120—121 (B. Ferjančić). — Za fotografije zahvaljujemo dr M. Birtašević Hadži-Pešić (Beograd), vidi također bilješku 31.

liko se može razabrati prema fotografiji, dno posude je ravno. Zajedničku pojavu upotrebe valovnice i žigosanog ornamenta nismo uočili na gepidskim ni na langobardskim posudama, ali zapažamo da se na jednoj posudi često kombiniraju različiti oblici žigosanog ornamenta, kao i to da se uz žigosanje primjenjuju i druge tehnike ukrašavanja na germanskoj keramici. Posuda iz Kuzmina⁴⁶, o kojoj će još biti riječi, ima osim rombova križiće; fragment iz Vinkovaca (tab. V, 11) ima osim rešetkastih rombova žigove u obliku koso postavljenih križića i žigove u obliku kružića. Na langobardskoj posudi iz Vranja-Ajdovski gradec, uočavamo vrlo raznoliku kombinaciju žigosanog ornamenta (tab. VI, 2), žigove u obliku koso postavljenih križića, u obliku rombova te u obliku rešetkastih pravokutnika. Slično je i na drugoj posudi iz Vranja-Ajdovski gradec (tab. VI, 1), gdje je kombiniran žigosani ornament u obliku manjih i većih rešetkastih rombova i vodoravno postavljenih rešetkastih pravokutnika. Posude iz langobardske nekropole Mohács imaju kombinaciju križića, točkica i manjih rombova (grob 2⁴⁷), te križića, rešetkastih rombova i manjih rombova (grob 5⁴⁸). Posuda s nepoznatog nalazišta u Mađarskoj ima osim rešetkastih rombova na ramenu traku koja je izvedena u cik-cak načinu i uokvirena točkastim ubodima⁴⁹. Po obliku, posudi iz Beograda najbližnja je posuda iz gepidske nekropole Szentes-Negyhegy grob 10⁵⁰. Sličnosti u obliku uočavaju se i na već spomenutoj posudi iz Kuzmina te na posudi iz neobjavljenog ratničkog groba iz Belegiša⁵¹, (tab. IV, 2, o ovoj posudi naknadno će biti više riječi). Mogli bismo zaključiti da posuda iz Beograda, iako predstavlja osobitost u načinu ukrašavanja, ima niz sličnosti s drugim gepidskim posudama u obliku, djelomično ukrasu i dimenzijama, pa je s najviše vjerojatnosti možemo pripisati Gepidima.

U dijelom uništenoj gepidskoj nekropoli, s nalazišta Bočar⁵² kod Kikinde u sjevernom Banatu, pronađen je u razorenom grobu 5 reprezentativan primjerak gepidske žigosane keramike, a čuva se u Narodnom muzeju u Kikindi (tab. IV, 3). Posuda je iz crno-sive dobro pečene gline, tankih stijenki, rađena na kolu, visine 12 centimetara. Gotovo čitava površina posude ukrašena je ornamentom žigosanih rešetkastih rombova. Prstenasti vrat s dvostrukom profilacijom je gladak, kao i donji dio posude trbušasta oblika. Ornament je izveden vrlo pravilno, svi su rombovi jednake veličine i raspoređeni su u jednakim razmacima. Najbližu analogiju našli smo u velikoj, samo manjim dijelom objavljenoj, nekropoli Szandaszöllös⁵³. Posuda iz nekropole Szandaszöllös također predstavlja vrlo kvalitetan proizvod. Na isti način ima izveden žigosani rešetkasti ornament, kojim je ukrašena gotovo čitava posuda; njezin prstenasti vrat približno je istovjetan s onim na bočarskoj posudi, iako je oblik posude loptast. Na tlu Jugoslavije posudi iz Bočara najbližnja je po koncepciji ornamenta posuda bez podataka o lokalitetu, koju čuva Narodni muzej

⁴⁶ Seoba naroda, str. 81, sl. 1.

⁴⁷ A. Kiss, J. Nemeskéri, Das langobardische Gräberfeld von Mohács, Janus Pannoniensis Múzeum Évkönyvé, Pécs 1964, str. 101—107, sl. 11, 1.

⁴⁸ A. Kiss, J. Nemeskéri, n. dj., str. 110, tab. V, 2.

⁴⁹ D. Csallány, n. dj., str. 242, tab. CCXX, 4.

⁵⁰ D. Csallány, n. dj., str. 47, tab. XLVII, 1.

⁵¹ B. Ferjančić, n. dj., tab. 4, između str. 120—121. — Za fotografiju vidi bilješku 31.

⁵² Seoba naroda, str. 13, tab. IX.

⁵³ D. Csallány, n. dj., str. 212, tab. CCXLVII, 2.

⁵⁴ Za fotografiju zahvaljujemo mr G. Marjanović (Beograd), vidi također bilješku 31.

u Beogradu⁵⁴ (tab. III, 4). Ona je nešto manja, visina joj iznosi 9 centimetara; ima jače naglašen trbuh i viši cilindričan vrat, potpuno je pravilna oblika, rađena poput ostalih posuda na kolu. Glatki vrat posude izvijen je prema van s profilacijom na rubnom završetku. Rombovi izvedeni tehnikom poliranja mrežasto ispunjaju svu površinu vrata. Ornament rešetkastih žigosanih rombova prekriva preostalu površinu posude. Svi su rombovi jednake veličine, vrlo pravilni i međusobno raspoređeni u jednakim razmacima. U obliku i koncepciji ornamenta vrlo slična posuda potječe iz muškog groba 64 potiske nekropole Szóreg⁵⁵, zatim manje kvalitetna posuda groba 9 langobardske nekropole Velke Pavlovce u Moravskoj⁵⁶, nadalje u obliku vrlo pravilna na kolu rađena posuda s jednako koncipiranim rompskim ornamentom iz langobardske nekropole s furlanskog nalazišta Cividale-Gallo, grob 14⁵⁷. Vidjeli smo da je vrat posude u beogradskom muzeju ukrašen poliranjem, što predstavlja iznimku među germanskim posudama s teritorija Jugoslavije, ali nije jedinstvena pojava kod srodnih germanskih posuda. Navest ćemo npr. samo posudu iz gepidskog groblja Szandaszóllós⁵⁸, kojoj je vrat također ukrašen tehnikom poliranja.

Posuda slučajnog grobnog nalaza iz Kuzmina⁵⁹, kod Sremske Mitrovice (tab. IV, 4), srodna je s netom navedenim dvjema posudama. Ona je iz sive dobro pečene i pročišćene gline, rađena na kolu, visina joj iznosi 11,5 centimetara. Čuva je Muzej Srema u Sremskoj Mitrovici. Cilindričan, prema van blago izvijeni vrat gladak je i od trbuha odijeljen profilacijom koja se nalazi na samom ramenu posude. Ornament zauzima veći dio posude, od ramena do sredine njezina trbuha. U prvom su redu žigovi u obliku koso postavljenih križića, zatim slijede rešetkasti rombovi, a u posljednja dva reda su mali rombovi s manjim upisanim rombićima. Ornament nije izveden onako brižljivo kao na posudi iz Bočara (tab. IV, 3) i posudi iz beogradskog Narodnog muzeja (tab. III, 4). Rombovi su nebrižljivo utisnuti u površinu posude, ali je u osnovi koncepcija ornamenta ista. Najsličnija joj je već spomenuta posuda langobardskog groblja Mohács, grob 5⁶⁰, ne samo po istom izduženo kruškolikom obliku s prema van izvijenim cilindričnim vratom nego i po ornamentu; ova posuda na ramenu ima također koso postavljene križiće i dalje kombinaciju većih i manjih rombova.

Druga gepidska posuda iz Srijema jest posuda neobjavljenog ratničkog groba pronađenog u Belegišu⁶¹ (tab. IV, 2). Iz sivkaste je gline, debljih stijenki, rađena na kolu, visina joj iznosi 12 centimetara. Čuva se u Muzeju grada Beograda, ispostava Zemun. Oblik joj je kruškolik i bikoničan s vrlo naglašenim trbuhom, cilindričan vrat je gladak, a dno posude je dosta usko. Ova je posuda ukrašena rešetkastim žigovima vrlo osebujna oblika. To su izduženi žigovi, koji oblikom podsjećaju na klip kukuruza, utisnuti okomito u dva reda od ramena do dna posude. Pri dnu među okomitim žigovima su manji žigovi u obliku rozetica. Sličnim žigosanim or-

⁵⁵ D. Csallány, n. dj., str. 161, tab. CLXXXVI, 6

⁵⁶ J. Werner, *Die Langobarden in Pannonien* itd. München 1962, tab. 18, 4.

⁵⁷ O. v. Hessen, n. dj., str. 17, tab. 24, 97.

⁵⁸ D. Csallány, n. dj., str. 212, tab. CCXLVII, 1.

⁵⁹ Vidi bilješku 46.

⁶⁰ Vidi bilješku 48.

⁶¹ Vidi bilješku 51.

namentom ukrašena je posuda iz nekropole Szandaszöllös⁶² (grobni nalaz bez broja i opisa groba), donekle je tako ukrašena langobardska posuda iz Testone⁶³ (grobni nalaz bez broja groba), koja osim ovog ornamenta ima i ukras spojenih trokuta od rešetkastih rombova. Slična ornamentika zapaža se i na italsko-langobardskoj keramici drukčijeg oblika s nalazišta Testona⁶⁴ u Pijemontu.

Prikaz kompletno očuvanih gepidskih posuda sa žigosanim ornamentom završit ćemo posudom iz poznatog »kneževskog« ratničkog groba iz okolice Batajnice⁶⁵ (tab. IV, 1), također u Srijemu. Posuda je iz tamnosive gline, trbušasta oblika, rađena na kolu, s glatkim prema van izvijenim vratom, visina joj iznosi 12,4 centimetra. Ova posuda zajedno s ostalim predmetima iz groba čuva se u Arheološkom muzeju u Zagrebu. Posudu iz Batajnice ranije smo spominjali u vezi s koncepcijom žigosanog ornamenta. Taj je vrlo brižljivo izveden, svi su rombovi jednake veličine i raspoređeni su u jednakim razmacima. Osobitost ove posude jesu blaga ispupčenja, koja se nalaze ipsod trokuta na truhu posude, a nemarno su i nepravilno raspoređena. Niz analogija spomenuli smo već prije u vezi s koncepcijom žigosanog ornamenta, i smatramo suvišnim ovdje ih ponavljati. Najbližu analogiju nalazimo u gepidskom groblju Kétegyháza, grob 2⁶⁶. Sličnost je evidentna u obliku, koncepciji ornamenta i, što je ovdje najvažnije, u ispupčenjima, koja su na posudi iz Kétegyháza naglašenija i pravilnije izvedena. Druga posuda s blagim ispupčenjima na truhu, ali bez žigosanog ornamenta, nađena je u grobu 1 u gepidskom groblju Hódmezővásárhely-Kishomok⁶⁷. Po obliku i ornamentici, batajničkoj je posudi vrlo slična posuda iz langobardske nekropole Mohács, grob 6⁶⁸, samo što ona nema ispupčenja na truhu.

U Sremskoj Mitrovici (*Sirmium*) pronađeno je više fragmenata keramike ukrašene žigosanim ornamentom. Fragment iz tamnosive keramike nešto debljih stijenki pripadao je dijelu trbuha posude; čuva ga Muzej u Sremskoj Mitrovici (tab. III, 5). Dimenzije fragmenta iznose 14 × 4,2 centimetra, i po tome se može zaključiti da je posuda kojoj je pripadao fragment bila nešto većih dimenzija. Na njemu uočavamo jedan red većih rešetkastih žigosanih rombova i dva reda manjih žigosanih rombova. Ornament nije izveden potpuno pravilno. Ne raspoložemo podrobnijim podacima o okolnostima nalaza ovog fragmenta⁶⁹. Vrlo sličan fragment langobardske žigosane keramike, koji potječe iz naselja, pronađen je u Hornu (Austrija)⁷⁰. Osim ovog fragmenta, prilikom istraživanja Sirmija nađeno je još nekoliko fragmenata gepidske žigosane keramike⁷¹. Oni potječu iz debelog kulturnog sloja u kojem se kasnoantički nalazi isprepliću s nalazima gepidske pripadnosti. Među

⁶² Vidi bilješku 58.

⁶³ O. v. Hessen, n. dj., str. 7, tab. 24, 31.

⁶⁴ O. v. Hessen, n. dj., tab. 5, 7, 8, 9, 10, tab. 6, 40, ta. 9, 55.

⁶⁵ Vidi bilješku 35.

⁶⁶ D. Csallány, n. dj., str. 115, tab. CLXXXIX, 12.

⁶⁷ D. Csallány, n. dj., str. 132, tab. CCXX, 4.

⁶⁸ A. Kiss, J. Nemeskéri, n. dj., tab. V, 3.

⁶⁹ Osim ovog neobjavljenog fragmenta gepidske žigosane keramike spominju se u pu-

blikaciji Seoba naroda, str. 93, drugi također neobjavljeni fragmenti gepidskih posuda, ukrašenih žigosanjem, iz Sremske Mitrovice.

⁷⁰ J. Werner, n. dj., str. 147, tab. 18, 1.

⁷¹ Istraživanje Sirmija pod vodstvom dra V. Popovića (Arheološki Institut Beograd), Sremska Mitrovica — centar, lokalitet 37. Za podatke zahvaljujemo A. Milošević (Beograd), vidi također bilješku 31. Ova keramika još nije objavljena.

keramičkim nalazima gepidske pripadnosti više fragmenata je siva polirana keramika, a ima i nekoliko neobjavljenih fragmenata ukrašenih žigosanim ornamentom. U Sremskoj Mitrovici naišlo se osim toga na nekoliko pretežno metalnih predmeta koji se mogu pripisati Gepidima⁷², a pojedinačno su nađeni i gepidski grobovi⁷³. Većina gepidske žigosane keramike iz Sremske Mitrovice može se s najviše vjerojatnosti pripisati naseobinskoj keramici.

Slična pojava u vezi s nalazima žigosane keramike vidi se u Vinkovcima (*Cibalae*). Više ulomaka germanske žigosane keramike uočeno je na četiri različita položaja na gradskom prostoru. Fragment (tab. V, 11) do sada nije objavljivani, a čuva se u Arheološkom muzeju u Zagrebu. Okolnosti nalaza ovog fragmenta nisu poznate, možda potječe iz uništenog groblja⁷⁴. Riječ je o fragmentu iz sive dobro pečene gline, fine fature, koji je pripadao dijelu trbuha posude; dimenzije mu iznose $6,8 \times 8,2$ centimetra. Fragment je sav ispunjen žigosanim ornamentom, koji nije potpuno pravilno izveden. U prvom redu su utisnuti izduženi, nepravilni, rešetkasti rombovi, ispod njih su mali žigovi u obliku kruga, a zatim slijedi šest redova koso postavljenih križića. Žigovi su bili utisnuti dosta duboko u još svježju glinu uslijed čega je unutarnja strana fragmenta neravna.

Na »Tržnici« u Vinkovcima nađeno je devet fragmenata keramike ukrašenih žigosanim ornamentom⁷⁵. Četiri od njih vjerojatno su pripadali istoj posudi iz tamnosmeđe gline, nešto debljih stijenki, vrlo dobre fature (tab. V, 1—4). Najveći fragment ima sačuvan dio glatkog vrata posude ispod kojeg je započinjao žigosani ornament. U prvom redu su križići, izvedeni udubenim točkicama, ispod njih su koso postavljeni rešetkasti pravokutnici, zatim opet slijedi red kružića te red rešetkastih rombova, koji su možda bili koncipirani u obliku spojenih trokuta. Analognu kombinaciju žigosanog ornamenta vidimo na posudi iz langobardskog groblja Mohács, grob 2⁷⁶.

Na istom lokalitetu u Vinkovcima nađeno je još pet fragmenata keramike ukrašenih žigosanim ornamentom (tab. V, 5—9). To su fragmenti iz tamnosive dobro pečene gline, tanjih stijenki. Na najvećem od njih (tab. V, 7) vidimo veću glatku praznu površinu, a na njegovim rubovima ornament rešetkastih žigosanih rombova. Po ovom fragmentu možemo zaključiti da je ornament bio koncipiran u obliku spojenih trokuta, a taj je izveden vrlo pravilno. Manji fragmenti su možda dijelovi iste ili neke druge slične posude.

U dvorištu osnovne škole u Vinkovcima⁷⁷ nađen je jedan fragment keramike, ukrašen žigosanim ornamentom (tab. V, 12). To je fragment iz tamnosive gline, dobro pečen i fine fature. Veći dio fragmenta je gladak i bez ukrasa, dok se na njegovu rubu nalazi ornament vrlo pravilno izvedenih žigosanih rešetkastih rom-

⁷² Seoba naroda, str. 91—94.

⁷³ Seoba naroda, str. 93.

⁷⁴ M. Párducz, Die ethnischen Probleme der Hunnenzeit in Ungarn, *Studia Archaeologica I*, Budapest 1963, str. 31, bilj. 73; također usmeni podatak dr Z. Vinski (Zagreb).

⁷⁵ S. Dimitrijević, Rezultati arheoloških iskopavanja na području vinkovačkog muzeja od 1957—1965. god., 20 godina Muzeja Vinkovci, 1966, str. 70, tab. 17, 9—17.

⁷⁶ A. Kiss, J. Nemeskéri, n. dj., sl. 11, 1.

⁷⁷ Podaci, fotografije i dopuštenje objave dr S. Dimitrijević (Zagreb), usmeno saopćene, nađeno prilikom iskopavanja 1972. godine.

bova. Ornament žigosanih rombova je i na posudi kojoj je pripadao ovaj fragment, najvjerojatnije bio koncipiran u poznatoj i često spominjanoj i najuobičajenijoj shemi spojenih trokuta.

Posljednji primjerak žigosane keramike pronađen u Vinkovcima⁷⁸ potječe s lokaliteta »Ervenica« (tab. V, 10). To je manji fragment keramike svijetlosive boje, ispran i bez sjaja; sav je ispunjen pravilno izvedenim žigosanim ornamentom, a pripadao je posudi tanjih stijenki.

Prema usmenom saopćenju doznajemo da je na mjestu vinkovačkog kolodvora postojala uništena nekropola, gdje su bili pronađeni grobovi seobe naroda s deformiranim lubanjama⁷⁹. Običaj deformiranja lubanje preuzela su od Huna pojedina germanska plemena, među njima i Gepidi⁸⁰. Fragment koji se čuva u Arheološkom muzeju u Zagrebu mogao bi možda potjecati iz te uništene nekropole. Ostali fragmenti žigosane keramike koji su pronađeni u Vinkovcima bez sumnje se mogu pripisati naseobinskoj keramici, bilo gepidskoj ili langobardskoj. S obzirom na pogranični položaj grada *Cibalae*, teško je sa sigurnošću tvrditi da li je ovdje riječ o gepidskoj ili o langobardskoj keramici, tj. da li su *Cibalae* bile u gepidskom ili već u langobardskom posjedu; u novije vrijeme smatra se da su *Cibalae* na najjužnijem isturenom položaju panonskih Langobarda u blizini desne obale Dunava⁸¹. Gotovo svi fragmenti nađeni su na području antičkog grada *Cibalae*, u istom sloju u kojem je pronađena kasnoantička keramika i drugi predmeti kasnoantičke pripadnosti⁸².

Naš prikaz keramike ukrašene žigosanim ornamentom koju sa sigurnošću možemo pripisati Langobardima započet ćemo dvama fragmentima posude, nađenim na položaju Vratolom⁸³ iznad mjesta Mihovo u Donjoj Kranjskoj; taj je položaj za seobe naroda vjerojatno bio jedan od niza antičkih refugija u Gorjancima⁸⁴. To su fragmenti iz svijetlocrvenkaste gline, a predstavljaju dio trbuha jedne posude, dimenzije većeg fragmenta iznose $4,7 \times 3,8$ centimetra (tab. VI, 4), a manjeg $4,7 \times 3,5$ centimetra (tab. VI, 3), čuva ih Narodni muzej u Ljubljani. Rešetkasti žigosani ornament u obliku rombova izveden je poput široke trake koja je omeđena žigovima u obliku koso ili okomito postavljenih križića. Ornament je izveden prilično pravilno, a ispunjava čitavu površinu fragmenta. Riječ je o slučajnim nalazima keramike koji se najvjerojatnije mogu pripisati naseobinskoj keramici. U Vratolomu je pronađena još nekolicina slučajnih nalaza, koji su također mogli biti u upotrebi u Langobarda⁸⁵.

Na Ajdovskom gradcu nad Vranjem blizu Sevnice u južnoj Štajerskoj, i to u unutrašnjosti kuće A, u blizini crkve, zajedno s nekim drugim izrazito naseobinskim

⁷⁸ Vidi bilješku 77.

⁷⁹ Vidi bilješku 74.

⁸⁰ J. Werner, Beiträge zur Archäologie des Attila-Reiches itd., München 1956, str. 5 i d.

⁸¹ I. Bóna, n. dj., str. 34, 35, sl. 3 (karta).

⁸² Vidi bilješku 77.

⁸³ S. Petru, Nekaj zgodnjesrednjeveških najdb iz Gorjancev, Arheološki vestnik XVIII, Ljubljana 1967, str. 435 i 436, tab. I, 1, 2.

⁸⁴ S. Petru, n. dj., str. 442.

⁸⁵ S. Petru, n. dj., tab. 2—6. — S obližnje kasnoantičke utvrde na poznatom nalazištu Velike Malence potječe langobardska posuda s ubodenim ornamentom (J. Werner, Die Langobarden in Pannonien itd. München 1962, str. 124, bilj. 2, str. 159, tab. 17, 4), koju nismo uzeli u obzir, jer njen ukras nije dovoljno srodan žigosanom ornamentu ovdje interpretirane keramike.

predmetima nađeni su fragmenti dviju posuda raštrkani po površini kuće⁸⁶. Posuda na tab. VI, 2, kojoj je gornji dio otvora, a djelomično i njezin donji dio, rekonstruiran, napravljena je iz svjetlocrvenkaste gline, dobro pečena, rađena na kolu. Dosta visoki prema van izvijeni glatki vrat odvojen je od ramena posude laganom profilacijom. Oblik posude je kruškolik, visina iznosi 16,5 centimetara, dakle riječ je o posudi nešto većih dimenzija, čuva se u Narodnom muzeju u Ljubljani. Ispod profilacije na ramenu započinje žigosani ornament, koji ispunja veći dio posude, a sastavljen je od nekoliko motiva. U prvom redu su pravokutnici s kosim križevima, zatim u pojasu u dva reda žigosani rombovi s mrežastim uzorom, nakon njih red nešto većih mrežastih pravokutnika, a na samom trбуhu posude žigovi u obliku manjih rešetkastih rombova, nepravilno raspoređeni u obliku spojenih visećih trokuta. Žigovi su jako duboko utisnuti u još mekanu glinu, uslijed čega je unutarnja strana posude neravna, dok je njen vanjski dio gladak, gotovo poliran. Po obliku najbližnja je posuda iz langobardske nekropole Cividale-Gallo, grob 14⁸⁷, koja ima istovjetan visok cilindričan prema van izvijen vrat, kruškolik oblik i ravno dno, razlikuje se u dimenzijama i načinu izvedbe žigosanog ornamenta. Po obliku je donekle slična i posuda iz langobardske nekropole Velke Pavlovce, grob 9⁸⁸, kojoj je prvi red žigova također izveden u obliku rešetkastih, ali vodoravno postavljenih, pravokutnika, a ostali dio posude ispunjaju žigovi u obliku rešetkastih rombova, dno posude nije ravno kao na posudi iz Vranja-Ajdovski gradec, nego je zaobljeno. Po obliku je slična i gepidska posuda iz Kuzmina (tab. IV, 4), koja u prvom redu na samom ramenu posude ima žigove u obliku koso postavljenih križića, izvedene vrlo slično kao na posudi iz Vranja na Ajdovskom gradcu.

Druga posuda nađena u istim uvjetima i u istoj kući na Ajdovskom gradcu nad Vranjem⁸⁹, na tab. VI, 1, također je rekonstruirana i nije potpuno sačuvana. Napravljena je iz crvene dobro pečene gline (naknadnim gorenjem u požaru je posivila) na kolu, čuva je Narodni muzej u Ljubljani. Ova se posuda razlikuje od svih nama poznatih langobardskih posuda s područja Jugoslavije. Oblik joj je okruglast, imala je dršku, od koje je sačuvan samo završetak na trбуhu posude, a prema analogijama koje ćemo u daljnjem tekstu navesti, vjerojatno je imala i kljun za izljev, kao i druge, gotovo identične, langobardske posude. Ova je posuda ukrašena raznolikim motivima žigosanog ornamenta, koji je izveden u obliku široke trake na središnjem dijelu trбуha posude. U prvom redu su žigovi u obliku rešetkastih, vodoravno postavljenih pravokutnika, zatim slijede manji žigovi u obliku rešetkastih rombova u dva reda, iza njih veliki žigovi u obliku rešetkastih rombova i u zadnjem redu opet mali žigovi u obliku rešetkastih rombova. Čitav ornament izveden je dosta pravilno, iako ne s potpunom točnošću. Visina sačuvanog dijela posude iznosi 16 centimetara, prema čemu možemo zaključiti da je i ova posuda bila nešto većih dimenzija, a to bi bio još jedan prilog pretpostavci da su germanske posude sa žigosanim ornamentom, ako je riječ o nasebinskoj keramici, većih dimenzija. Vrlo slična po obliku

⁸⁶ Iskopavanje Narodnog muzeja u Ljubljani pod vodstvom dra P. Petrua 1974. godine. Na usmenom saopćenju zahvaljujemo dru P. Petruu (Ljubljana) a na podacima i crtežima T. Knificu (Ljubljana).

⁸⁷ J. Werner, n. dj., tab. 19, 9.

⁸⁸ J. Werner, n. dj., tab. 18, 1.

⁸⁹ Vidi bilješku 86.

jest posuda iz ženskog langobardskog groba s nalazišta Kapolnasnyek u blizini Budimpešte⁹⁰. Ona ima vrlo sličan okruglast oblik, dosta visok cilindričan, prema van izvijeni vrat, trakastu dršku, koja ide od središnjeg dijela trbuha posude do sredine njezina vrata. Posuda iz Kapolnasnyeka ima kratak prema vrhu nešto proširen kljun za izljev. Ornament je izveden u obliku široke trake od ramena do sredine trbuha posude, a sastoji se od manjih rešetkastih žigosanih rombova, koji su pravilno izvedeni. Slijedeću analogiju nalazimo u slučajnom nalazu posude iz Testone⁹¹. Analogije su evidentne u obliku, jedino je njezin vrat nešto kraći. Trakasta drška je nešto duža, ide gotovo od dna posude do njezina rubnog završetka, kljun je nepotpun, i od njega je sačuvan samo manji početni dio. Ornament sastavljen od manjih i većih rešetkastih rombova izveden je isto u obliku široke trake, kao na posudi iz Vranja-Ajdovski gradec, a ispunjava dio od ramena do sredine trbuha posude. Donekle je slična još jedna posuda iz Testone⁹², vrlo velikih dimenzija u odnosu na srodne germanske posude; njezina visina iznosi 21,4 centimetra. Ova posuda ima kratku trakastu dršku, manji kljun za izljev i vrlo originalne motive žigosanog ornamenta, koji je izveden u obliku trake ispod ramena posude. U prvom su redu žigovi u obliku listića, a među njima su u dva reda žigovi u obliku rozetice.

Jedina čitava langobardska posuda nađena je u nekropoli seobe naroda na Rifniku⁹³ kod Celja, i to u ženskom grobu, dok su ostale navedene posude iz grobova s teritorija Jugoslavije bile evidentirane u muškim grobovima. Posuda na tab. VI, 5 potječe iz rifničkog groba 86, a taj grob sadrži i druge priloge koji su mogli biti u upotrebi u Langobarda⁹⁴. Posuda trbušasta oblika napravljena je iz tamnosive gline na kolu, visina joj iznosi približno 11 centimetara, a čuva je Pokrajinski muzej u Celju. Glatki cilindrični vrat lagano je izvijen prema van i profiliran, a profilacijom je odijeljen i od trbuha posude. Ispod profilacije na ramenu posude izvedeni su žigovi u dva reda u obliku rozeta, zatim slijede žigovi u obliku rešetkastih rombova ukomponirani u obliku spojenih visećih trokuta. Ornament je vrlo pravilan. Najbližu analogiju za oblik posude predstavlja već spominjana posuda iz langobardske nekropole Mohács, grob 2⁹⁵, zatim posuda iz groba 9 u Velkim Pavlovicama⁹⁶, te posuda iz langobardske nekropole Cividale-Gallo, grob 14⁹⁷, a po koncepciji žigosanog ornamenta srodna je s gepidskim posudama, kao npr. onim iz Velikog Gradca, Batajnice, Kamenova i s ostalim gepidskim paralelama.

U najvećoj nekropoli epohe seobe naroda na cjelokupnom tlu Jugoslavije, u Kranju⁹⁸, nađen je kao jedini keramički prilog ove nekropole fragment keramike sa žigosanim ornamentom, a potječe iz oštećenog groba 6. stoljeća (tab. III, 6)⁹⁹, čuva Narodni muzej u Ljubljani. Ovaj je grob najvjerojatnije langobardski. Frag-

⁹⁰ J. Werner, n. dj., str. 54, tab. 17, 5.

⁹¹ O. v. Hessen, n. dj., str. 3, tab. 1, 2.

⁹² O. v. Hessen, n. dj., str. 3, tab. 1, 1.

⁹³ L. Bolta, *Nécropole du bas-empire à Rifnik près de Sentjur*, *Inventaria Archaeologica*, F. 12, Beograd 1969, 118, 1, 1.

⁹⁴ L. Bolta, n. dj., 118, 1 i 2.

⁹⁵ A. Kiss, n. dj., sl. 11, 1.

⁹⁶ J. Werner, n. dj., tab. 18, 4.

⁹⁷ J. Werner, n. dj., tab. 19, 9.

⁹⁸ Z. Vinski, *Die völkerwanderungszeitliche Nekropole in Kranj und der Reihengräberfelder-Horizont des 6. Jahrhunderts im westlichen Jugoslawien*, *Actes du VIIIe Congrès ISPP I*, Beograd 1971, 253—265.

⁹⁹ R. Ložar, *Staroslovansko in srednjeveško lončarstvo v Sloveniji*, *Glasnik Muzejskega društva za Slovenijo XX*, Ljubljana 1939, str. 185, tab. XVIII, 12. — J. Werner, n. dj., tab. 18, 2.

ment predstavlja dio trbuha posude, svijetlosive je boje, na jednom mjestu je napuknut i izlizan, dimenzija oko 7×6 centimetara. Ukrašen je ornamentom rešetkastih žigova ovalnog oblika u pet redova. Ornament je izveden prilično pravilno, u obliku spojenih visećih trokuta, vrlo često spominjanom načinu komponiranja žigosanog ornamenta, bilo da je riječ o langobardskim ili gepidskim posudama, te navođenje analognih posuda ovdje smatramo suvišnim.

U drugom poglavlju ovog rada, u povodu nalaza posude iz Kamenova, pokušali smo interpretirati germansku žigosanu keramiku na području Jugoslavije. Keramika sa žigosanim rešetkastim ornamentom karakteristična je za razna germanska plemena. Ustanovljena je u velikom broju u Gepida i Langobarda, zatim lošije kvalitete i izradbe u Alamana i Bajuvara¹⁰⁰. Za Ostrogote nemamo pouzdanih dokaza o posjedovanju takve keramike. Uočava se srodnost gepidske i panonsko-langobardske keramike, što nam npr. u Jugoslaviji dokazuje posuda iz langobardskog groba na Rifniku i njezine gepidske paralele. Sva je prilika da su lončari u Panonskoj nizini radili po istom uzoru i sličnom ukusu. Vidjeli smo da je to keramika uglavnom manjih dimenzija, rađena na kolu, dobre fature i kvalitete, pretežno tanjih stijenki posuda.

O porijeklu žigosanog ornamenta bilo bi teško donositi dalekosežnije zaključke. Žigosanje kao tehnika ukrašavanja keramičkih posuda javlja se već na prehistorijskoj keramici u različitim varijantama. Neposredne uzore Germani su mogli imati u provincijalnorimskoj keramici¹⁰¹. Kasnocarska žigosana keramika nađena je npr. u Ptuju i Celju¹⁰². Riječ je o domaćoj svijetloj keramici sa žigosanim ornamentom. Oblik žigova je pravokutan, ili su oni izvedeni u obliku rozetica, a često su to i različite kombinacije ukrasa. Tako je npr. jedna neobjavljena posuda iz okolice Maruševca, koju čuva Gradski muzej u Varaždinu¹⁰³, također iz svijetle gline i ima žigosani ukras. Zanimljiva je pojava da se na nožicama gepidskih lučnih fibula javlja sličan rešetkasti rompski ornament. Rešetkasti rombovi — obično je riječ o četiri rombića — ukomponirani su tako da zajedno tvore oblik romba, odnosno rompske noge fibule¹⁰⁴.

Prikazane gepidske i langobardske posude, koje su pronađene u grobovima, uglavnom su čitave, dok su posude iz naselja sačuvane samo u fragmentiranom stanju. Naseobinskoj gepidskoj keramici pripisujemo fragmente iz Sremske Mitrovice (*Sirmium*), a fragmenti iz Vinkovaca (*Cibalae*) mogli bi biti i gepidski i langobardski, dok se fragmenti keramike s Vratoloma i iz Vranja-Ajdovski gradec pri-

¹⁰⁰ W. Veeck, Die Alamannen in Württemberg, Germanische Denkmäler der Völkerwanderungszeit, Berlin 1931, tab. 17, 7, 8, 20, 24, 43. — H. Landenbauer-Orel, Linz-Zizlau, Das baierische Gräberfeld an der Traummündung, Wien 1960, tab. 42, 43.

¹⁰¹ A. Schörgendorfer, Die römische Keramik der Ostalpenländer itd., Brünn—München—Wien 1942, tab. 18, 252, tab. 21, 287.

¹⁰² Za usmeno saopćenje zahvaljujemo dr B. Vikić (Zagreb). — Kasnocarska žigosana

keramika uočena je i u Mađarskoj, npr. na poznatom nalazištu Dunaújváros (*Intercisa*): A. Salamon, Spätromische gestempelte Gefäße aus Intercisa, Folia Archaeologica 20, Budapest 1969, str. 53 i d.

¹⁰³ Za usmeno saopćenje zahvaljujemo upravi Gradskog muzeja Varaždin.

¹⁰⁴ Seoba naroda, str. 79 i 80, tab. VII, 2, lučna fibula iz ženskog groba 13 nekropole Jakovo-Kormadin. — D. Csallány, n. dj., tab. LXXV, 4, CIX, 1—3, CCXXXIII, 8.

pisuju langobardskoj naseobinskoj keramici. Do sada se u arheološkoj literaturi još nije pisalo o germanskoj naseobinskoj keramici; takva su naselja samo djelomično istraživana¹⁰⁵, uglavnom su istraživane nekropole. Treba uzeti u obzir činjenicu da su germanska plemena (Gepidi, Langobardi) četo naseljavala dijelom razrušena provincijalnorimska naselja (na dunavskom Limesu, pa *Sirmium*, *Cibalae*, *Vratorom* i *Vranje-Ajdovski gradec*), gdje su u naseobinskom sloju među rimskom keramikom i u sklopu rimske arhitekture pronađeni fragmenti germanske žigosane keramike. Mogli bismo konstatirati da se naseobinska germanska žigosana keramika u načelu ne razlikuje od iste keramike koju nalazimo u germanskim grobljima. Naseobinska keramika mogla je biti i većih dimenzija, što se može zaključiti po jednom fragmentu iz Sirmija (tab. III, 5) i po rekonstruiranim posudama iz Vranja (tab. VI, 1 i 2).

Prema priloženoj karti rasprostiranja germanske žigosane keramike u Jugoslaviji (sl. 1.) razabiru se nalazišta te keramike¹⁰⁶. Nalazi langobardske keramike uočavaju se uglavnom na predalpskom tlu Jugoslavije¹⁰⁷, dok su oni u Podunavlju gepidske pripadnosti, s izuzetkom nešto brojnijih nalaza iz Vinkovaca, za koje ne možemo pouzdano tvrditi jesu li gepidski ili langobardski. Izuzmu li se langobardski nalazi, najviše gepidskih posuda pronađeno je u Srijemu — nekada *Pannonia Sirmiensis* — što je i razumljivo, jer je ovo područje duže vrijeme, s kraćim prijedima, bilo u posjedu Gepida u 5. i 6. stoljeću. Od sveukupno konstatiranih devet čitavih posuda na teritoriju Jugoslavije, tri posude potječu iz Srijema (Batajnica, Kuzmin, Belegiš), kao i veći broj fragmenata (Sremska Mitrovica, Vinkovci). U jedinoj kompletno istraženoj i najvećoj gepidskoj nekropoli, Jakovo-Kormadin, također u Srijemu, nije ustanovljena žigosana keramika. Na području jugoslavenkog Banata pronađena je samo jedna žigosana posuda, premda se, prema geografskom položaju u odnosu na središte gepidske države u mađarskom Potisju i s obzirom na to da su i ovo područje nastavali Gepidi, mogla očekivati veća količina gepidske žigosane keramike, što će možda pokazati buduća istraživanja na banatskom tlu. Iznenađuje činjenica da su na području Gornje Mezijske — izostavimo li beogradski nalaz — uočene čak dvije posude sa žigosanim ornamentom; posuda iz groba u Kamenovu i posuda iz kasnoantičke utvrde *Taliata* na Dunavu, koja ujedno predstavlja najistočniji primjerak takve keramike na tlu Jugoslavije¹⁰⁸.

¹⁰⁵ I. Bóna, n. dj., str. 30, sl. 2.

¹⁰⁶ Germanska žigosana keramika kartirana u inozemnoj literaturi: J. Werner, n. dj., str. 51, sl. 4, karta rasprostiranja langobardske i gepidske keramike općenito. — I. Bóna, Über einem arch. Beweis des langobardisch — slawisch — awarischen — Zusammenlebens, Študijine Zvesti 16, Nitra 1968, sl. 1, karta rasprostiranja žigosane langobardske keramike u Panoniji. — Gepidska žigosana keramika u Potisju u Csallányevu djelu nije kartirana. — O. v. Hessen, n. dj., str. 42, sl. 8, karta rasprostiranja langobardske žigosane keramike u Italiji. — U. Koch, Die Grabfunde

der Merowingerzeit aus dem Donautal um Regensburg, Germanische Denkmäler der Völkerwanderungszeit Ser. A X, Berlin 1968, tab. 97, 14, karta rasprostiranja germanske žigosane keramike u srednjoj Evropi.

¹⁰⁷ O boravku Langobarda na tlu Slovenije vidi: J. Werner, n. dj., str. 140—143. — Z. Vinski, n. dj., str. 257—263.

¹⁰⁸ Najjužniji primjerak germanske žigosane keramike pronađen je u naseobinskom sloju na lokalitetu »M. Kula« na jugoistočnoj periferiji Skoplja. Radi se o ulomku posude sive boje sa žigovima u obliku trokuta te jednim ovalnim žigom. I. Mikulčić, N. Nikulj-

OPIS SLIKE U TEKSTU
TEXTABBILDUNG

Slika 1

Abbildung 1

Karta rasprostiranja germanske žigosane keramike u Jugoslaviji.
Verbreitungskarte der stempelverzierten Keramik in Jugoslawien.

1 Kamenovo	8 Kuzmin
2 Veliki Gradac	9 Vinkovci
3 Beograd	10 Vratolom
4 Bočar	11 Vranje
5 Batajnica	12 Rifnik
6 Belegiš	13 Kranj
7 Sremska Mitrovica	

POPIS I SADRŽAJ TABLI
VERZEICHNIS DER TAFELN

Tabla I

Tafel I

1—6, Kamenovo, grob (Grab) 1. — Mj. (M.): 1 : 1.

Tabla II

Tafel II

1—6, Kamenovo, grob (Grab) 2. — Mj. (M.): 2 : 3.

Tabla III

Tafel III

1, Kamenovo, grob (Grab) 2. — 2, Veliki Gradac (*Taliata*). — 3, Beograd (*Singidunum*). — 4, nepoznato nalazište (unbekanter Fundort). — 5, Sremska Mitrovica (*Sirmium*). — 6, Kranj (*Carnium*) grob, (Grab). — Mj. (M.): cca 2 : 3.

Tabla IV

Tafel IV

1, Batajnica, grob (Grab). — 2, Belegiš, grob (Grab). — 3, Bočar, grob (Grab) 5. — 4, Kuzmin, grob (Grab). — Mj. (M.): cca 2 : 3.

Tabla V

Tafel V

1—9, Vinkovci »Tržnica« (*Cibalae*). — 10, Vinkovci »Ervenica« (*Cibalae*). — 11, Vinkovci (*Cibalae*). — 12, Vinkovci, dvorište osnovne škole (*Cibalae*). — Mj. (M.): 1—10, 12, cca 1 : 1; 11, cca 2 : 3.

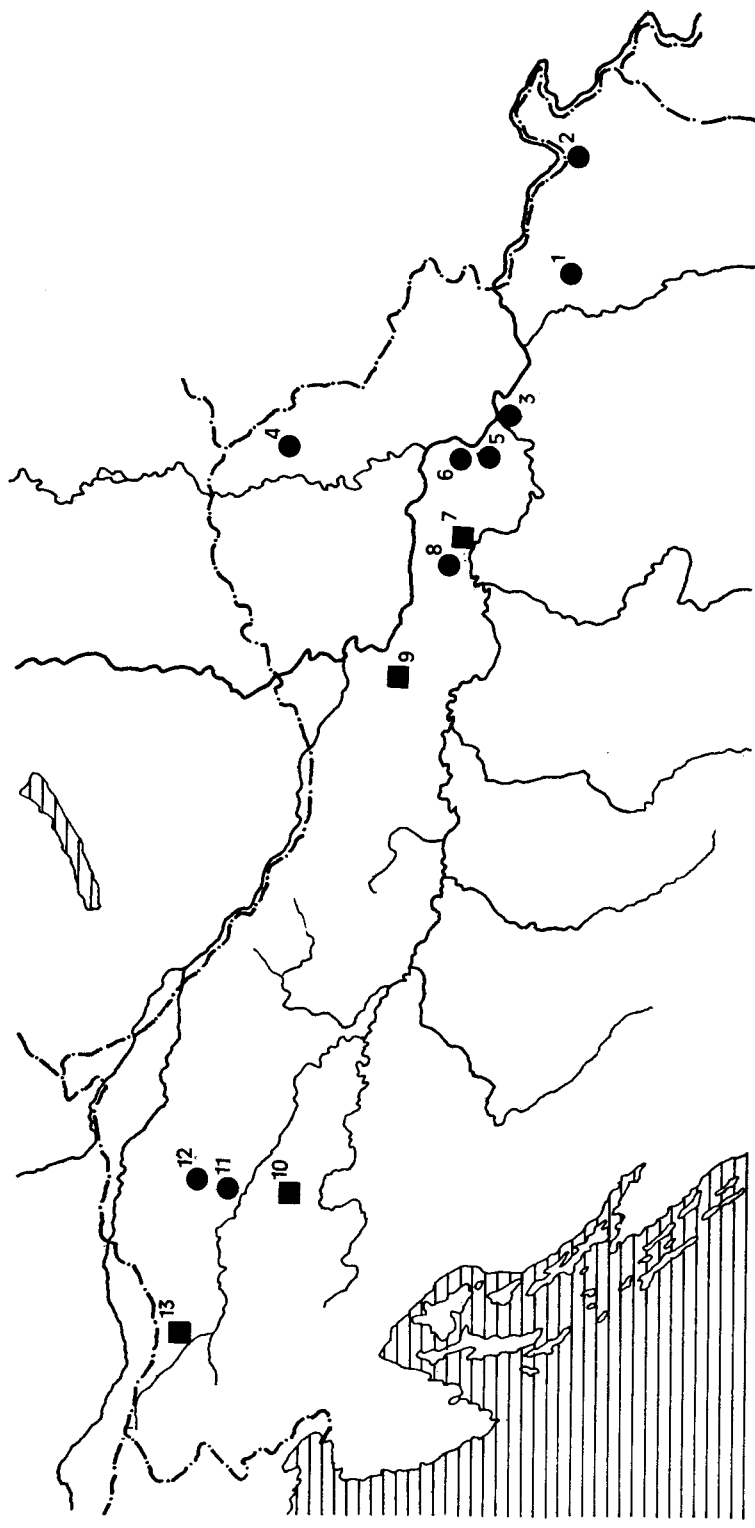
Tabla VI

Tafel VI

1, 2, Vranje-Ajdovski gradec. — 3, 4, Vratolom. — 5, Rifnik, grob (Grab) 86. — Mj. (M.): 1, 2, 5, 1 : 2; 3, 4, 1 : 1.

ska, »Markovi Kuli«, Vodno, Skoplje, Arheološki pregled 18, Beograd 1976, str. 97, tab. XL, 1. Opaska u korekturi: Naknadno smo saznali za neobjavljeni nama nedostupan nalaz gepidske žigosane keramike, i to s nalazišta Tekija-*Transdierna*, spomenut u pu-

blikaciji Arheološko blago Đerdapa, (katalog izložbe) Beograd 1978, str. 87 (D. Minić, S. Pavlović). Kako *Transdierna* leži Dunavom nizvodno od *Taliatae*, neobjavljeni primjerak žigosane keramike iz *Transdiernae* predstavlja zapravo najistočniji nalaz.

● posude
■ fragmenti posuda

Sl. 1

ZUSAMMENFASSUNG

BEITRAG ZUR UNTERSUCHUNG GERMANISCHER FUNDE
DER VÖLKERWANDERUNGSZEIT IN JUGOSLAWIEN

GEPIDISCHE GRÄBERFUNDE IM NORDÖSTLICHEN SERBIEN

Im Dorfe Kamenovo bei Petrovac an der Mlava (nordöstliches Serbien), im »Međa« benannten Teil des Dorfes, wurden 1960 durch Zufall zwei Gräber entdeckt. Die Gräber lagen in unmittelbarer Nähe nebeneinander. Es sind dies bisher auch die einzigen damals entdeckten Gräber welche ihren Beigaben entsprechend den Gepiden zugesprochen werden können. Für das Vorkommen gepidischer Gräber im nordöstlichen Serbien besteht ansonsten wenig Wahrscheinlichkeit da dieses Territorium niemals gepidischer Besitz gewesen war. Im Grabe 1 war eine Person weiblichen Geschlechtes, im Grabe 2 eine Person männlichen Geschlechtes bestattet.

Grab 1 enthält folgende Beigaben: ein eisernes Messer mit Griffdorn (Tafel I, 6), ein Fragment eines eisernen Gegenstandes unbestimmter Funktion, vielleicht Teil eines Werkzeuges oder eines Beschlages (Tafel I, 3), eine ovale eiserne Schnalle (Tafel I, 4), eine bronzene Fibel mit umgeschlagenem Fuss (Tafel I, 2), eine bronzene, gegossene Bügelfibel mit fehlender Nadel (Tafel I, 1) und einen bikonischen Wirtel aus schwärzlich brauner Tonerde (Tafel I, 5).

Im Grabe 2 wurden folgende Beilagen festgestellt: eine lange eiserne, lorbeerblattförmige Lanzenspitze mit Tülle (Tafel II, 3) ein eisernes Kampfmesser (Skramasax), einschneidig und mit unvollkommenem Griffdorn (Tafel II, 4), eine eiserne Pfeilspitze mit Tülle (Tafel II, 3), ein kleines eisernes Messer mit langem Griffdorn (Tafel II, 5), ein kleines eisernes Messer (möglicherweise die Hälfte einer Schere) (Tafel II, 6), eine runde Zierperle aus grüner Glaspaste (Tafel II, 2) und ein Gefäß aus grauer Tonerde, ziemlich regelmässiger Form und offensichtlich auf der Töpferscheibe hergestellt, mit Stempelornamentik (Rhomben mit Gittermuster) verziert. Das Muster ist in der Art von hängenden, miteinander verbundenen Dreiecken angeordnet (Tafel III, 1).

Die Bügelfibel aus dem Frauengrab in Kamenovo ist ausgesprochen gepidisch²⁶⁻³⁰, sowohl in Form wie in der charakteristischen Verzierung: Kreise, mit einem Punkt in der Mitte, der spätantiken Tradition entsprechend. Gepidische Fibeln mit typischem Gepräge, wie jene aus Kamenovo, erscheinen in der ersten Hälfte des 6. Jh., währen aber auch nach 550 fort^{22, 23}. Fibeln mit umgeschlagenem Fuss, mit typischen Merkmalen wie jene aus Kamenovo, sind byzantinischer Herkunft und sind charakteristisch für die justinianische Epoche. Ihrer Form nach vertreten sie die späteste Entwicklungsphase solcher Fibeln, deren Gebrauch und Dauer überwiegend in die zweite Hälfte des 6. Jh. fällt. Die Herstellung dieser Fibeln wird der einheimischen Bevölkerung zugeschrieben, sie gingen aber auch in germanischen Gebrauch über und erscheinen mitunter gemeinsam mit Bügelfibeln (siehe das Beispiel aus dem Frauengrab von Kamenovo). Noch häufiger aber findet man

sie in Grabverbindung mit byzantinischen Schnallen vom Typ *Sucidava*, welche ebenfalls in die Zeit 550 bis 600 datiert werden und zumeist im Gebrauch der alt-ingesessenen, romanisierten Bevölkerung vorkommen²². Der Wirtel ist eine typische Beigabe gepidischer Frauengräber^{18, 19}, wie im Falle von Kamenovo und wir finden Wirtel und Messer desöfteren im selben Grabe. Die Schnalle ist atypisch und nicht spezifisch gepidischer Form, obwohl analoge eiserne Schnallen oft in Gräbern der Theiss-Gepiden in Ungarn vorkommen. Das Gefäss mit gestempeltem Rhombenmuster ist kennzeichnend für Gepiden und Langobarden sowie für einige andere germanischen Stämme. Im zweiten Teil dieser Arbeit haben wir diesem Umstand, anlässlich des Fundes des Gefässes aus Kamenovo, grössere Aufmerksamkeit gewidmet.

Lanzenspitzen begegnet man in gepidischen Gräbern, und zwar in Kriegergräbern⁴⁻⁶. Das Kampfmesser (*Skramasax*) ist keine häufige Beigabe gepidischer Gräber; aus Jugoslawien ist bisher nur ein einziges, aus Bočar im Banat stammendes, unveröffentlichtes Exemplar eines Kampfmessers bekannt⁸. In gepidischen Gräberfeldern in Ungarn ist das Vorkommen von Kampfmessern jedoch öfters anzutreffen⁹. Pfeile sind eine häufige Beigabe in Männergräbern verschiedener germanischer Stämme, sind aber nicht deren spezifische Eigenheit. Messer in diversen Formen sind übliche Beigaben während der Völkerwanderungszeit, sowohl in Männergräbern wie in Frauengräbern. Zierperlen, wie jene aus grüner Glaspaste aus dem Männergrab in Kamenovo, wurden als Anhängsel an Waffen verwendet (Kampfmesser, Schwert)^{20, 21} oder sonstwo an der Tracht angebracht.

Für die Datierung der in Kamenovo entdeckten Gräber sind die Fibeln, jene mit umgeschlagenem Fuss sowie die gepidische Bügelfibel, von grösster Wichtigkeit. Wir haben bereits erwähnt dass Gebrauch und Dauer der Fibeln mit umgeschlagenem Fuss, wie jene aus Kamenovo, ihren Schwerpunkt in der zweiten Hälfte des 6. Jh. haben, während gepidische Bügelfibeln sowohl vor, wie auch nach 550 auftreten²². Demnach können die Gräber aus Kamenovo nicht vor sondern nach 550 datiert werden. Hinsichtlich dieser Tatsachen möchten wir, für die Zeit der Bestattung der beiden Toten deren Gräber in Kamenovo entdeckt wurden, auf zwei mögliche, historische Zeitpunkte verweisen. Kamenovo liegt im damaligen byzantinischen Gebiet der Provinz *Moesia Superior* und war niemals ein Bestandteil des gepidischen Staates. Der erste mögliche Zeitpunkt wäre das Jahr 566³³, als Kunimund, letzter König der Gepiden, bedroht von Langobarden und Awaren, hilfesuchend Boten an Kaiser Justinian II entsandte. Der zweite mögliche Zeitpunkt wäre das Jahr 567 als Gepiden, nach dem Zusammenbruch ihres Staates, auf dem Wege nach Konstantinopel, möglicherweise durch diese Gegend gezogen waren. Aus Quellen ist uns bekannt dass Kunimunds Neffe Reptila und Bischof Trasarich vor den Awaren fliehend, mit Kunimunds Schatz in Konstantinopel eintrafen; damals, d. h. im Jahre 567 zog sich ein Teil des geschlagenen Heeres der syrmischen Gepiden unter der Führung Usibads über die Save auf byzantinisches Gebiet zurück und trachtete, damaliger Gepflogenheit entsprechend, sich in Byzanz als Söldner zu verdingen³⁴. Letzteres scheint uns die wahrscheinlichste Lösung zu sein.

RÜCKSCHAU AUF FUNDE GERMANISCHER STEMPELKERAMIK

Im zweiten Teil dieser Arbeit haben wir versucht — anlässlich des Fundes eines gepidischen Gefäßes im Grabe 2 von Kamenovo — etwas ausführlicher germanische Stempelkeramik zu erörtern; gleichzeitig haben wir, zum ersten Mal in der einheimischen archäologischen Literatur, alle bisher auf jugoslawischem Territorium ermittelten germanischen Keramikgefäße mit Stempelornamentik zusammengestellt. Soweit uns bekannt ist, wurden insgesamt neun ganze Gefäße festgestellt und eine grössere Anzahl von Fragmenten wovon teilweise zwei Gefäße rekonstruiert werden konnten. Alle diese Gefäße stammen von verschiedenen Fundstätten und an keiner derselben wurde mehr als ein vollkommen erhaltenes Exemplar gefunden. Eine Ausnahme bilden die Fragmente von Vranje-Ajdovski gradec, aus welchen zwei Gefäße rekonstruiert wurden und ein ähnlicher Fall zeigte sich in Vinkovci (*Cibalae*). Auf dem Gebiet der spätantiken Stadt *Cibalae* wurde eine grössere Anzahl kleinerer Stempelkeramik-Fragmente in vier verschiedenen Stadtteilen gefunden. Obwohl wir nicht über vollkommene Angaben aller Gefäße verfügen, wissen wir dass sechs derselben aus Gräbern stammen und einige nur fragmentarisch erhaltenen Gefäße ebenfalls; vier Gefäße und etliche Bruchstücke stammen aus Siedlungen. In geographischer Reihenfolge etwa von Süden nach Norden und von Osten nach Westen gehend — wurden die Gefäße in folgenden Örtlichkeiten entdeckt: Kamenovo, Männergrab (Tafel III, 1); Veliki Gradac-Taliata, eine spätantike Befestigung an der Donau (Tafel III, 2)³⁶; Festung Beograd, Unterstadt, oberhalb einer römischen Gebäuderuine in *Singidunum* (Tafel III, 3)⁴⁵; Bočar bei Kikinda, aus einem zerstörten Grab (Tafel IV, 3)⁵²; Batajnica, »fürstliches« Kriegergrab (Taf. IV, 1)^{34, 35}; Belegiš, Kriegergrab (Tafel IV, 2)³¹; Kuzmin, Streufund vermutlich Grabrest (Tafel IV, 4)⁴⁶; Sremska Mitrovica, Gefässfragmente aus der urbanen Siedlung von *Sirmium* (Tafel III, 5)⁶⁹; Vinkovci, ein Fragment, möglicherweise aus einem Grab stammend (Tafel V, 11)⁷⁴; übrige Fragmente aus der Siedlung in *Cibalae* (Tafel V, 1—10, 12)⁷⁵; Vratolom im Gorjanci-Gebrige, zwei Fragmente eines Gefäßes, spätantikes Refugium (Tafel VI, 3, 4)^{83, 84}; Vranje-Ajdovski gradec, Fragmente zweier Gefäße, spätantike Siedlung (Tafel VI, 1, 2)⁸⁸; Rifnik, Gefäss aus einem Frauengrab (Tafel VI, 5)⁹³; Kranj-Carnium, Fragment eines Gefäßes, wahrscheinlich aus einem Grabe, (Tafel III, 6)⁹⁹; ferner ein Gefäss ohne Angaben des Fundortes welches im Narodni muzej (Nationalmuseum) in Beograd aufbewahrt wird (Tafel III, 4)^{31, 54}.

Wir beobachteten dass es sich vorwiegend um Gefäße kleinerer Dimensionen handelt, deren Höhe zwischen 9—20 cm variiert. Die Gefäße sind formverwandt, birnenförmig oder bauchiger Form, auf der Töpferscheibe hergestellt und zumeist durch rhombenförmige Stempelornamentik gekennzeichnet. Wir haben festgestellt dass die Mehrzahl der Gefäße aus Gräbern stammt, doch treffen wir solche, allerdings in etwas grösseren Dimensionen auch in Siedlungen an. Diese vorher erwähnten Gefäße aus jugoslawischen Gebieten dürfen sowohl den Gepiden wie auch den Langobarden zugesprochen werden; nach gegenwärtigen Forschungsergebnissen sind Gefäße gepidischen Ursprungs etwas häufiger. Ausser auf jugoslawischen Territori-

um werden solcherart Gefässe gepidischen Ursprungs im ungarischen Theissgebiet wie auch bei den westlichen Nachbarn der Gepiden, den pannonischen Langobarden festgestellt. Langobarden hatten nach ihrer Abwanderung nach Italien die gleiche Art der Ornamentik zeitweilig beibehalten. Gefässe etwas minderer Qualität und Ausführung, mit ähnlicher Stempelornamentik beobachten wir bei Alamannen und Bajuwaren¹⁰⁰. Wir besitzen keinerlei verlässliche Beweise dass die Ostgoten ähnliche Keramik besessen hatten. Die verwandten Merkmale gepidischer und panonischlangobardischer Stempelkeramik sind offensichtlich; Beweise dafür, sind z. B. auf jugoslawischem Territorium, das Gefäss aus dem langobardischen Frauengrab auf Rifnik und dessen gepidische Parallelen. Ausserdem ist dies das einzige langobardische Gefäss welches in einem Frauengrab gefunden wurde, während alle gepidischen Gefässe — sofern sie aus nachprüfbaren Gräbern stammen — in Männergräbern entdeckt wurden. In Kranj (*Carnium*), der grössten auf jugoslawischem Boden entdeckt. Nekropole aus der Völkerwanderungszeit, wurde nur ein mit Stempelornamentik verziertes Keramikfragment gefunden. Für dieses Fragment sind keine Angaben vorhanden und es ist ungewiss ob dasselbe aus einem Männer- oder Frauengrab stammt.

Die hier angeführten, aus Gräbern stammenden gepidischen und langobardischen Gefässe wurden hauptsächlich in gut erhaltenem Zustand vorgefunden, während Siedlungskeramik, wie bereits erwähnt, nur in Fragmenten erhalten ist. Zur gepidischen Siedlungskeramik zählen wir die Fragmente aus Sremska Mitrovica (*Sirmium*), während die Fragmente aus Vinkovci (*Cibalae*) gepidischen oder langobardischen Ursprungs sein könnten; indess sind die Fragmente des in Vratolom gefundenen Gefässes und die Fragmente von Vranje-Ajdovski gradec zuverlässig langobardischen Ursprungs. Bisher ist in der jugoslawischen archäologischen Literatur nicht über germanische Siedlungskeramik berichtet worden und derartige Siedlungen sind nur in begrenztem Umfang erforscht¹⁰⁵; zumeist wurden nur Gräberfelder gesucht. Folgende Umstände müssen in Betracht genommen werden: germanische Stämme (Gepiden, Langobarden) siedelten sich häufig in teilweise zerstörten provinziäl-römischen Siedlungen an (*Sirmium*, *Cibalae*, Vratolom, Vranje-Ajdovski gradec); die Fragmente germanischer Stempelkeramik wurden zusammen mit Bruchstücken römischer Keramik, innerhalb römischer Architektur vorgefunden. Wir möchten dabei erwähnen dass germanische, mit Stempelmustern verzierte Siedlungskeramik, sich von der in Gräbern gefundenen Keramik nicht unterscheidet. Siedlungskeramik dürfte etwas grösserer Dimensionen gewesen sein, worauf wir nach einem Fragment aus *Sirmium* (Tafel III, 5) und nach rekonstruierten Gefässen von Vranje-Ajdovski gradec (Tafel VI, 1, 2) schliessen dürfen.

Wir haben bereits bemerkt dass man unter den germanischen Gefässen vom jugoslawischen Territorium, sowie unter ihren Parallelen, d. h. unter den gepidischen Gefässen aus dem ungarischen Theissgebiet, ferner unter langobardischen Gefässen — ohne Unterschied ob es sich um panonisch-langobardische Gefässe oder um langobardische Gefässe nach ihrer Niederlassung in Italien handelt — viele gemeinsame Kennzeichen beobachten kann, sowohl in der Form und Dimension, wie auch in der Ausführung der Stempelmuster. Einige besondere Kennzeichen, welche wir auf germanischen Gefässen aus Jugoslawien bemerkt haben, möchten

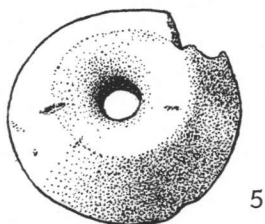
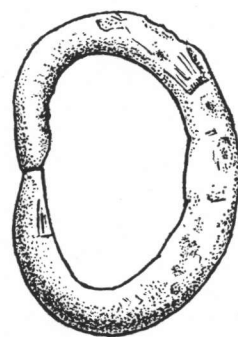
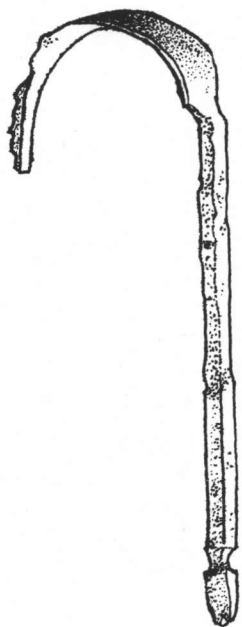
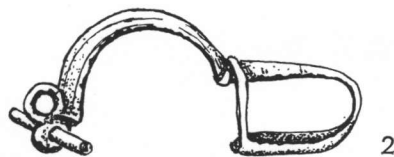
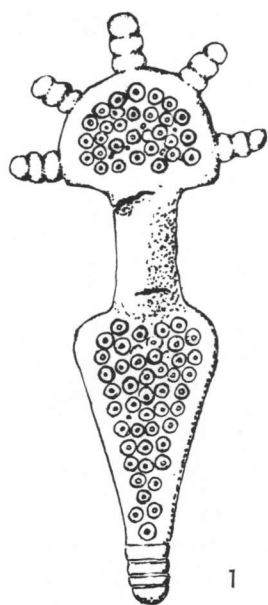
wir trotzdem hervorheben, obwohl wir auch ausserhalb jugoslawischer Gebiete auf anderen germanischen Gefässen etliche analoge Merkmale finden. Das in *Singidunum*-Beograd, Donji Grad (Unterstadt) (Tafel III, 3) gefundene Gefäss hat nebst einer Anzahl verwandter Wesenszüge mit übrigen germanischen, stempelmusterverzierten Gefässen, eine spezifische Eigenheit: die Schulter dieses Gefässes ist mit zwei Reihen eines eingekerbten Wellenmusters verziert und unterhalb des Wellenmusters bemerken wir Stempel in Form kleiner, mit Gittermuster verzierter Dreiecke. Eine ähnliche Erscheinung haben wir auf übrigen, formverwandten Gefässen nicht beobachtet. Die Besonderheit des im Narodni Muzej (Nationalmuseum) von Beograd aufbewahrten Gefässes (Tafel III, 4), ohne Angaben über den Fundort, besteht in der Poliertechnik am Halse des Gefässes. Das polierte Ausschmücken von Gefässen ist uns an formverwandten germanischen Gefässen von jugoslawischen Fundorten nicht begegnet, jedoch haben wir dieses auf einem gepidischen Gefäss aus dem ungarischen Theissgebiet feststellen können⁵⁵. Das Gefäss aus dem »fürstlichen« Kriegergrab von Batajnica (Tafel IV, 1) hat am Bauch, unterhalb der gestempelten Rhomben mit Gittermuster, unregelmässige und unsorgfältig ausgeführte, leichte Ausbuchtungen, im Gegensatz zur sehr sorgfältigen und regelmässigen Stempelornamentik welche in Form von hängenden, miteinander verbundenen Dreiecken angeordnet ist. Für dieses Gefäss gibt es ebenfalls keine Analogien unter gepidischen Gefässen aus Jugoslawien, finden sie aber auf dem Gefäss aus dem gepidischen Gräberfeld Kétegyháza Grab 2, im ungarischen Theissgebiet⁶⁶. Ferner hat das in der spätantiken Befestigung *Taliata*-Veliki Gradac (Tafel III, 2), an der Donau, gefundene Gefäss ein tief eingepprägtes Stempelmuster. Das Gefäss aus dem Männergrab von Kamenovo (Tafel III, 1) hat in seiner Form eine gewisse Ähnlichkeit mit den Gefässen von den Fundorten Öcsöd-Kerekeszug³⁷ und Békésszentandrás-Mogyoróshalom³⁸, gleichfalls im ungarischen Theissgebiet.

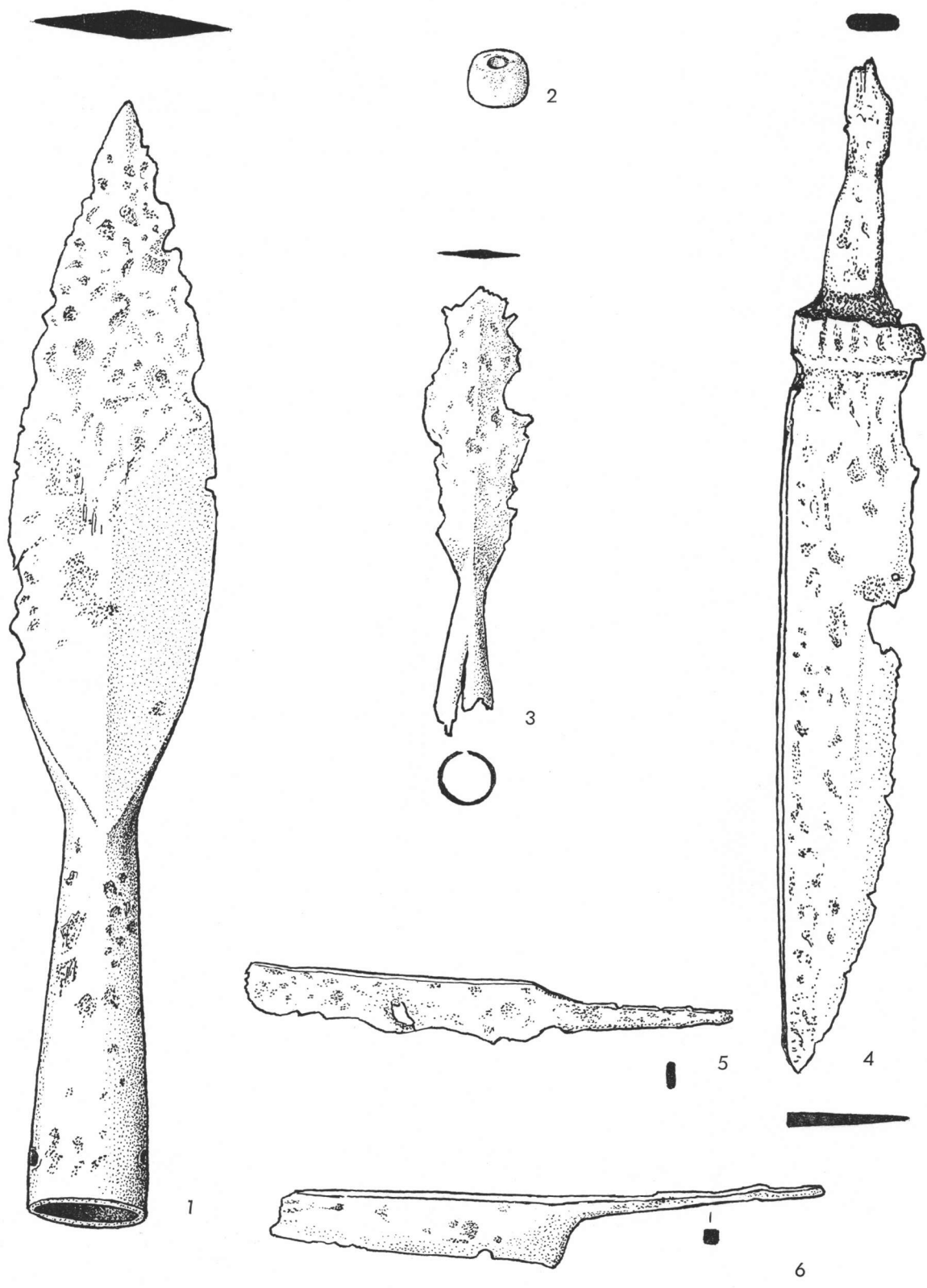
Es wäre schwer möglich über die Herkunft der Stempelornamentik weitreichendere Schlussfolgerungen zu ziehen. Mit Stempeln geprägte Verzierungen keramischer Gefässe zeigen sich bereits in verschiedenen Variationen auf prähistorischer Keramik. Die Germanen konnten unmittelbare Vorbilder in der provinzialrömischen Keramik finden¹⁰¹. Ein interessanter Umstand ist das Vorkommen ähnlicher Rhomben mit Gittermuster auf dem Fuss gepidischer Bügelfibeln: Rhomben mit Gittermuster, im Allgemeinen sind es deren vier, sind derart angeordnet dass sie wiederum einen Rhombus bilden, d. h. den rhombenförmigen Fuss der Fibel¹⁰⁴.

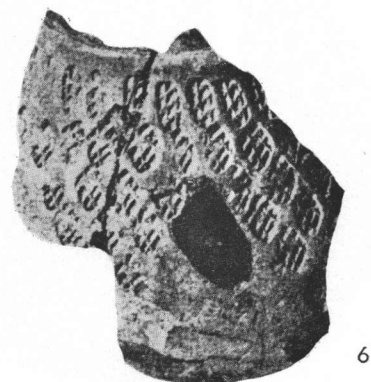
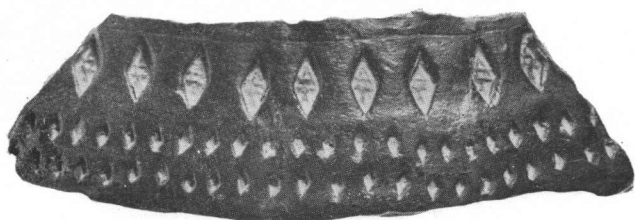
Die beigefügte Verbreitungskarte zeigt die Fundorte germanischer Stempelkeramik im jugoslawischen Raum (Bild 1). Fundorte langobardischer Keramik vermerken wir hauptsächlich in voralpinischen Gegenden Jugoslawiens¹⁰⁷, während die Fundorte im jugoslawischen Donaubeckengebiet gepidischer Herkunft sind, mit Ausnahme etwas zahlreicherer Fundstücke aus *Cibalae*-Vinkovci von welchen wir nicht zuverlässig behaupten können ob sie gepidischer oder sangobardischer Herkunft sind. Mit Hinwegnahme langobardischer Fundorte, wurden die meisten gepidischen Gefässe in Syrmien — der ehemaligen *Pannonia Sirmiensis* — gefunden; ein verständlicher Umstand, da dieses Gebiet im 5. und 6. Jh. mit kürzeren Unterbrechungen, auf längere Zeiten gepidischer Besitz gewesen ist. Von den insgesamt neun vollkommen erhaltenen Gefässen aus Jugoslawien stammen drei aus Syrmien

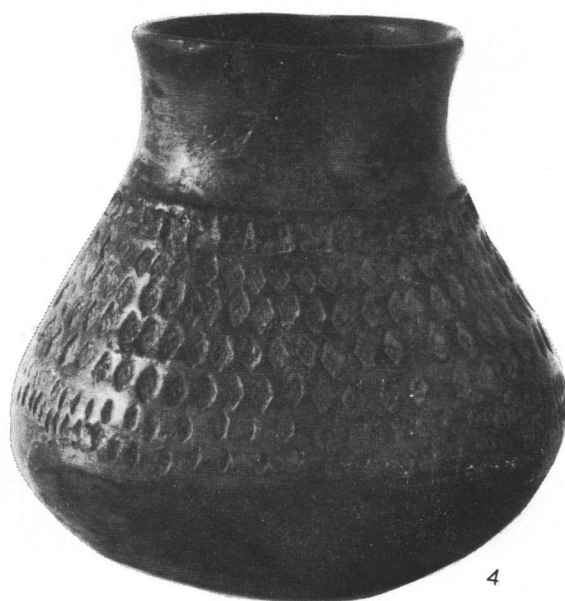

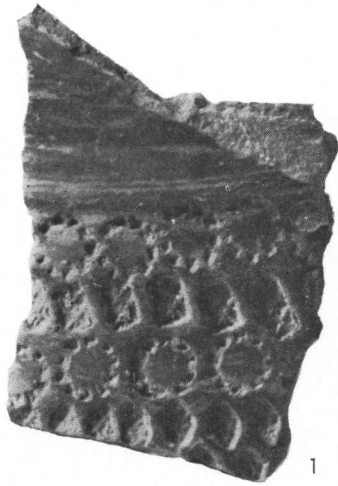
(Batajnica, Kuzmin, Belegiš), ferner eine grössere Anzahl Fragmente (Sremska Mitrovica, Vinkovci). In der einzigen vollkommen erforschten und grössten gepidischen Nekropole Jakovo-Kormadin, ebenfalls in Syrmien, wurde jedoch keine Keramik festgestellt. Im jugoslawischen Banat hat man nur ein Gefäss mit Stempelmuster gefunden, obwohl in Anbetracht der geographischen Lage, mit dem ungarischen Theissgebiet als Mittelpunkt des gepidischen Staates, und hinsichtlich der Tatsache dass dieses Gebiet von den Gepiden bevölkert war, eine beträchtlichere Menge gepidischer Stempelkeramik zu erwarten wäre; vielleicht werden zukünftige Forschungen auf banatischem Boden diese Annahme bestätigen. Überraschend ist der Umstand dass auf dem Gebiet der *Moesia Superior* — mit Hinwegnahme des Fundes in *Singidunum*-Beograd — sogar zwei Gefässe mit Stempelornamentik gefunden wurden, u. zw. das Gefäss aus dem Grab in Kamenovo und das Gefäss aus der spätantiken Befestigung *Taliata*-Veliki Gradac an der Donau; letzteres ist ausserdem das am weitesten östlich gefundene Beispiel von Stempelkeramik auf jugoslawischen Boden. — **K o r r e k t u r z u s a t z :** Allerdings sei nachträglich erwähnt, dass das unzugängliche und unveröffentlichte Exemplar vom benachbarten Fundort *Tekija-Transdierna*¹⁰⁸ eigentlich den östlichsten Fund von gepidischer Stempelkeramik in Jugoslawien darstellt.

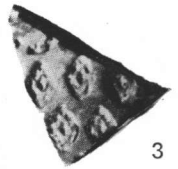

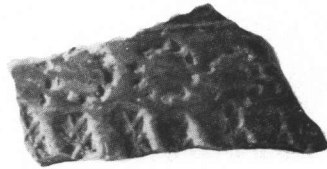
1

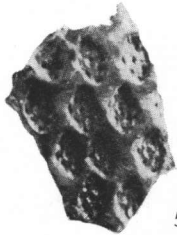
2

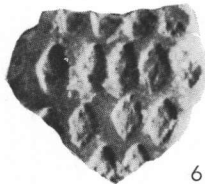
3

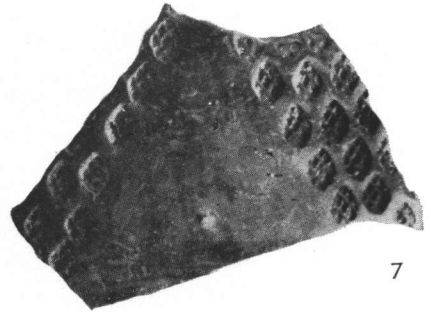
4

5

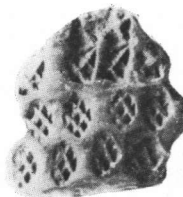
6

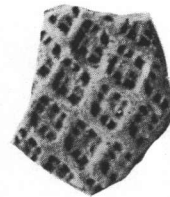
7

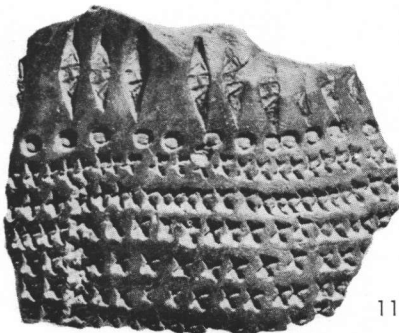
8

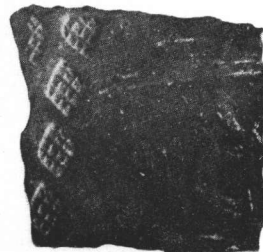
9

10

11

12

